

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

van

WOENSDAG 7 JANUARI 2015

Namiddag

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

du

MERCREDI 7 JANVIER 2015

Après-midi

De behandeling van de vragen en interpellaties vangt aan om 14.38 uur. De vergadering wordt voorgezeten door de heer Vincent Van Quickenborne.

Le développement des questions et interpellations commence à 14.38 heures. La réunion est présidée par M. Vincent Van Quickenborne.

01 Vraag van de heer Egbert Lachaert aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie" (nr. 344)

01 Question de M. Egbert Lachaert au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "la Commission de règlement de la relation de travail" (n° 344)

01.01 Egbert Lachaert (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn vraag gaat over de regeling van de arbeidsrelatie. We weten natuurlijk dat de strijd tegen de schijnzelfstandigheid voor iedere regering en voor iedere minister van Werk een prioriteit is. Dat is niet alleen nu zo, dat was ook onder de vorige regering het geval.

Dat thema heeft in de wetgeving en de rechtspraak al heel wat wegen en bochten afgelegd. Ik weet nog dat men er in het begin van de jaren 2000 in de rechtspraak van uitging dat de kwalificatie die partijen gaven aan een samenwerking – een arbeidsovereenkomst of een zelfstandige samenwerking – eigenlijk weinig relevant was. Het was uiteindelijk aan de rechtbank om te beslissen wat de werkelijke aard was van de samenwerking, van de arbeidsrelatie.

Door de tijd heen heeft dit thema heel wat evoluties gekend. Uiteindelijk heeft het Hof van Cassatie gezegd dat men zoiets als de kwalificatieleer heeft: de kwalificatie die men geeft aan de samenwerking, is het uitgangspunt. Dat is ook de insteek geweest van de programmawet van 27 december 2006, die de kwalificatieleer wettelijk geïncorporeerd heeft. Men gaat uit van de manier waarop partijen een samenwerking kwalificeren en pas als er omstandigheden aanwezig zijn die daarmee onverenigbaar zijn of dat echt uitsluiten, zal men herkwalificeren.

Sindsdien is het debat iets stiller geworden, maar niettemin wordt het steeds actueler. We hebben zopas nog de bouwsector vermeld. In de bouwsector is het probleem van sociale dumping niet alleen een probleem van detachering, maar zeker ook van schijnzelfstandigheid, als men het aantal vennootschapjes ziet ontstaan met heel veel werkende vennoten die dan tegen een hongerloon – die hebben het minimumloon niet – tewerkgesteld zijn. Dat is pure, valse concurrentie tegenover diegenen die de regels proberen na te leven.

Daarnaast was al enige tijd wettelijk bepaald dat een ruling mogelijk zou zijn door vooraf een samenwerking voor te leggen aan een rulingcommissie om vanuit een preventieve aanpak een kwalificatie te krijgen van een samenwerking. Het heeft een tijdje geduurd vooraleer de rulingcommissies effectief aan de slag konden. Er was al enkele jaren wettelijk in voorzien, maar ze zijn uiteindelijk pas met twee koninklijke besluiten van 11 februari 2013 samengesteld. Men heeft dan een half werkjaar in 2013 gehad vooraleer men met die rulingcommissie gestart is. Ze heeft ook al – naar ik weet – een jaarverslag uitgebracht. Ondertussen is 2014 voorbij.

Ik stel mijn vraag naar aanleiding van het eerste jaarverslag over die eerste maanden, waarbij duidelijk is geworden dat de Nederlandstalige kamer van die rulingcommissie slechts vijf dossiers zou behandeld hebben en de Franstalige kamer slechts één dossier, terwijl ze als een middel werd beschouwd om komaf te

maken met de discussie of een samenwerking al dan niet een arbeidsovereenkomst betreft. Dan ziet men dat het systeem slechts een heel beperkt succes heeft of dat men de weg daar naartoe niet vindt. Het kan natuurlijk ook dat we een en ander op een te korte termijn bekijken, aangezien het slechts over een beperkt deel van het jaar ging, een halfjaar in 2013.

Ik kom tot mijn vragen.

Wat is de mening van de minister over het beperkt aantal aanvragen in 2013 tot sociale ruling bij de administratieve commissie? Zijn er al cijfers bekend voor het jaar 2014, dat nu voorbij is?

Bent u als minister van oordeel dat het principe van die ruling en het oprichten van de commissie een lege doos dreigt te worden, als we slechts een dergelijk aantal dossiers behalen in die commissie?

Wat is de visie van de minister over het feit dat partijen een op 1 januari 2013 reeds bestaande arbeidsrelatie eigenlijk in 2013 konden voorleggen, terwijl ze hiervoor slechts een halfjaar de tijd hebben gehad? Was dat genoeg? Was dat te weinig? Moeten we daar eventueel nog bijsturen?

Hoe plant de minister meer rechtszekerheid te creëren over het bepalen van het statuut van iemand indien de rulingcommissie geen afdoend middel blijkt te zijn voor de gekende problematiek?

01.02 Minister **Kris Peeters**: Mijnheer de voorzitter, ook van mijn zijde spreek ik de beste wensen voor 2015 uit. *Mes meilleurs vœux*. Ik hoop dat wij goed kunnen samenwerken en dat al uw vragen, zonder dat ter zake qua aantal wordt overdreven, ook kunnen worden beantwoord.

Mijnheer Lachaert, de cijfers waarnaar u verwijst en die worden vermeld in het jaarverslag 2013, hebben betrekking op dossiers waarin een beslissing werd genomen in 2013. In werkelijkheid werden er 13 dossiers ingediend in 2013: 6 bij de Franstalige kamer en 7 bij de Nederlandstalige kamer. Zowel het feit dat de commissie pas operationeel werd in augustus 2013 als het feit dat in een groot aantal dossiers noodzakelijke, bijkomende inlichtingen werden gevraagd, moet in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van het beperkt aantal behandelde dossiers in 2013. U hebt hier eigenlijk zelf al naar verwezen.

In de loop van 2014 werden 25 dossiers behandeld in beide kamers: 16 Franstalige en 9 Nederlandstalige. Ik ben van oordeel dat het principe van de sociale ruling en de bevoegde commissie geen lege dozen zijn en dat ook niet dreigen te worden. Het is volgens mij alleszins veel te vroeg om hierover al conclusies te kunnen trekken. Het bestaan ervan is misschien nog onvoldoende bekend en de naambekendheid moet de tijd krijgen om te groeien.

In de wet werd bepaald dat de partijen binnen een bestaande arbeidsrelatie gezamenlijk een verzoek konden indienen bij de commissie binnen een termijn van 1 jaar, vanaf de inwerkingtreding ervan, zijnde 31 december 2013. Het feit dat de commissie in augustus 2013 operationeel werd, heeft de partijen dan ook op geen enkele wijze verhinderd een verzoek in te dienen binnen de termijn, zodat men rechtszekerheid kon verkrijgen over het statuut.

Ik kom dan tot het laatste element. De commissie kreeg als opdracht de sociale ruling. Partijen die te goeder trouw handelen en twijfelen aan de aard van hun arbeidsrelatie, kunnen vooraf hun situatie voorleggen met het oog op meer rechtszekerheid. Het hoofddoel van de commissie ligt niet in de strijd tegen de schijnzelfstandigheid, waarbij partijen zich doelbewust een sociaal statuut aanmeten dat niet strookt met de werkelijkheid en met als enig oogmerk sociaal voordeel te behalen. De commissie is een afdoende middel voor de partijen die nood hebben aan rechtszekerheid, zodat zij achteraf niet in de problemen kunnen komen. De commissie kan evenwel slechts dossiers behandelen in de mate dat zij door de partijen zelf worden aangebracht.

01.03 **Egbert Lachaert** (Open Vld): Mijnheer de minister, dank u voor uw antwoord. De commissie werd indertijd aangekondigd als een vrij goed initiatief om rechtszekerheid te creëren voor bestaande en nieuwe situaties. Het aantal dossiers dat is afgehandeld, ligt misschien iets hoger dan in het jaarverslag vermeld wordt, maar het blijft toch zeer beperkt.

U vindt het nog te vroeg om conclusies te trekken, maar wij zijn nu anderhalf jaar verder. Ik meen dat in 2015 toch zal moeten blijken of de commissie haar doel wel bereikt. Op het terrein heeft men nog altijd veel schroom om een dossier aan te melden bij een rulingcommissie. Men is immers bang dat het oordeel

negatieve gevolgen kan hebben voor de betrokken partijen.

Ik zal samen met u blijven opvolgen wat 2015 brengt, maar tot nu toe vind ik de activiteiten van de rulingcommissie heel mager. Wij zullen wellicht moeten uitkijken naar andere middelen om meer rechtszekerheid te creëren wanneer het gaat over schijnzelfstandigheid en de diverse statuten die men kan hanteren.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

02 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw Evita Willaert aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de inschakelingsuitkeringen" (nr. 414)

- de heer Marco Van Hees aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de inschakelingsuitkeringen" (nr. 1128)

- de heer Georges Gilkinet aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de feitelijke impact van de maatregelen inzake de uitsluiting van het recht op een inschakelingsuitkering na drie jaar" (nr. 1083)

02 **Questions jointes de**

- Mme Evita Willaert au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "les allocations d'insertion" (n° 414)

- M. Marco Van Hees au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "les allocations d'insertion" (n° 1128)

- M. Georges Gilkinet au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "l'impact effectif des mesures relatives à l'exclusion des allocations d'insertion après trois années" (n° 1083)

02.01 **Evita Willaert** (Ecolo-Groen): Mijnheer de minister, mijn vragen gaan niet over de maatregelen die genomen zijn onder de regering Di Rupo I, maar over de nieuwe maatregelen, met name het verder beperken van de inschakelingsuitkeringen voor jongeren onder de 21 jaar die geen diploma hebben en voor jongeren boven de 25 jaar.

Mijn eerste vraag heeft opnieuw betrekking op een debat dat wij hier al grotendeels gevoerd hebben. Ik stel vast dat het debat over de minimale diplomavereisten ook op een ander niveau, bij de Vlaamse regering in het Vlaams Parlement, zal worden gevoerd. Ik heb die vraag gesteld in deze commissie tijdens de beleidsverklaring en ook naar aanleiding van de besprekingen rond de beleidsnota. Mijnheer de minister, u hebt toen uitgelegd dat de precieze vaststelling van de minimale diplomavereisten deel zou uitmaken van het sociaal overleg in december. Uit dat sociaal overleg van december is gekomen dat de maatregel voor personen onder de 21 jaar zal worden uitgesteld tot 1 september 2015. Voor zover ik via de media heb kunnen vernemen, is men niet echt geland in verband met die diplomavereisten en heeft de regering toen de kracht vooruit genomen en dan zelf gezegd dat het gaat over de derde graad.

Uit het onderzoek van het Steunpunt studie- en schoolloopbanen van onder meer professor Nicaise, blijkt dat één derde van de uitstroom zonder kwalificatie ook geen diploma van het lager onderwijs heeft behaald. Het gaat over 2 500 kinderen per jaar. Ides Nicaise doet dan ook de oproep om over te stappen op een kwalificatie- in plaats een leerplicht. Daaropvolgend heeft minister Crevits van de Vlaamse regering dan ook verklaard dat men ernstig wil nadenken over een inschakelingsuitkering, ook bij andere kwalificaties dan enkel zo'n diploma zoals aanvankelijk werd gezegd.

Dat vinden wij uiteraard een goede zaak. Ik hoop dat ik mag besluiten dat het getuigt van een voortschrijdend inzicht naar aanleiding van het sociaal overleg dat hierover heeft plaatsgevonden, naar aanleiding van de maatschappelijke druk en van de noodkreten van onder andere leerkrachten over de hardvochtigheid of wereldvreemdheid van de maatregel die de zaken op die manier aanpakt en streng is, zeker voor mensen die uit het buitengewoon secundair onderwijs komen, maar ook naar aanleiding van de vragen die hierover in de commissie gesteld zijn. Dat smaakt zeker naar meer.

Ik vroeg me daarbij enkel af waarom u niet eerder vermeld heeft dat op federaal niveau inderdaad een normerend kader wordt opgelegd, maar dat de uiteindelijke invulling van die minimale diplomavereisten toekomt aan Vlaanderen en Wallonië. Wij kijken er dus vol verwachting naar uit.

Ik hoop dat er stappen gezet worden en dat men breder gaat denken aan een gelijkschakeling. Ondanks deze informatie blijft mijn vraag nog steeds op welke manier men dit concreet in zijn werk ziet gaan. De regering beweert immers dat die maatregel jongeren moet stimuleren om een diploma of een kwalificatie te halen, wat op zich een goede zaak is.

Vanuit de praktijk blijf ik echter zitten met de vraag hoe dat in zijn werk zal gaan, want het gaat heel vaak over kansarme jongeren, jongeren die het heel moeilijk hebben. Ik hoop dat op veel meer zal kunnen worden ingezet dan alleen op die diplomavraag, want er is nog heel wat werk aan de winkel in het onderwijs zelf. Ik kijk dus uit naar hetgeen mevrouw Crevits zal doen.

Mijn volgende vraag gaat over het aantal jongeren waarover dit gaat. De maatregel is nu verlaet naar 1 september 2015 voor de –21-jarigen. Wij hebben enkele maanden geleden zelf een berekening gemaakt van het aantal jongeren dat door deze twee nieuwe maatregelen zal worden getroffen en wij kwamen uit op 68 000 jongeren gespreid over de legislatuur. Dat aantal zal met enkele duizenden dalen, aangezien de maatregel wat verlaet is. Toen wij met die cijfers naar buiten kwamen, liet u weten de recentste cijfers daarover te willen afwachten vooraleer u onze cijfers al dan niet wilde bevestigen. Daarom heb ik de heel concrete vraag of u onze berekeningen kunt onderschrijven. Zo neen, over hoeveel jongeren gaat het volgens u dan wel de komende jaren? Hebt u daarop reeds meer zicht?

Ten slotte, het regeerakkoord vermeldt dat indien door de socio-economische hervormingen meer mensen bij het OCMW aankloppen, dan ook de nodige budgetten voor de OCMW's zullen worden uitgetrokken. Als meer mensen bij het OCMW aankloppen, is dat in mijn ogen een teken dat de armoede toeneemt en is het niet louter een verschuiving in de tabellen.

Heel wat van deze jongeren zullen, zowel door de maatregelen van Di Rupo I als door de nieuwe maatregelen die op ons afkomen, hun toevlucht moeten zoeken tot het OCMW om toch nog een bepaalde vorm van inkomen te hebben. Wordt het nodige budget vooropgesteld om dat te kunnen ondervangen?

Ik geef een voorbeeld. Het Gentse OCMW heeft haar meerjarenbegroting aangepast vanwege de maatregelen van Di Rupo. In Gent gaat het jaarlijks over duizend jongeren jonger dan 21 die ongekwalificeerd uitstromen. Een deel daarvan zal bij het OCMW aankloppen. Wat wordt er vooropgesteld om de OCMW's te versterken op dat vlak?

02.02 Marco Van Hees (PTB-GO!): Monsieur le ministre, ma question sera simple. Peut-être que la réponse le sera tout autant ou sera plus compliquée.

Le 18 décembre, en séance plénière, mon collègue Raoul Hedebouw vous posait une question au sujet de l'exclusion du chômage pour les bénéficiaires de l'allocation d'insertion. Ces mesures sont à présent entrées en vigueur. L'on compte, selon mes estimations, de 16 000 à 32 000 personnes exclues du chômage. C'est énorme! Qu'aviez-vous répondu à mon collègue Hedebouw en séance plénière? Vous vous en souvenez et nous avons apprécié votre réponse. Vous aviez dit vouloir faire quelque chose vu l'urgence sociale. Vous avez dit que vous vouliez éviter de grands drames sociaux.

Or, que constate-t-on aujourd'hui? Que vous avez proposé un moratoire de deux mois pour 1 500 exclus du chômage. 1 500 personnes par rapport aux 32 000 personnes exclues, cela représente 5 % des exclusions. Vous vous rendez compte que c'est loin de l'attente des personnes qui défendent un moratoire sur ces exclusions. C'est d'autant plus grave que cette mesure touche les personnes les plus faibles, à savoir une série de mères célibataires qui ont entre 30 et 40 ans et qui sont touchées de plein fouet. Elles vont donc se retrouver au CPAS avec les problèmes que cela peut poser aux communes ou pour elles.

Par ailleurs, certaines personnes n'ont pas droit au soutien du CPAS. Parmi elles, Marie-France, qui témoigne en ces mots: "L'ONEM a signifié la fin de notre allocation d'insertion à partir du 1er janvier 2015". Elle n'a pas retrouvé d'emploi depuis lors. Elle explique à ses enfants qu'après le Nouvel An, elle n'aura plus rien, pas même un centime. Elle sera exclue du système pour ne pas rencontrer les conditions stipulées. Le taux de chômage diminuera, certes, mais elle n'aura pas d'emploi.

Monsieur le ministre, que comptez-vous faire? Vous avez évoqué l'évitement d'un drame social. Comment comptez-vous respecter cet engagement?

02.03 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Monsieur le président, ma collègue Evita Willaerts s'est intéressée

à des mesures qui sont de la responsabilité de ce gouvernement. D'autres sont imputables au précédent gouvernement. L'ancien premier ministre s'est aperçu hier de leur impact. Cela faisait trois ans que nous essayions de le lui expliquer, mais en vain.

Monsieur le ministre, le principe de la limitation à trois ans du bénéfice des allocations d'insertion professionnelle a été décidé par le gouvernement précédent par un arrêté royal du 28 décembre 2011. Il a commencé à porter ses effets ce 1er janvier. L'idée était de limiter l'allocation à trois ans.

Au-delà de l'aspect inique, inéquitable et inefficace de la mesure, il importe de savoir combien de personnes elle va toucher. C'est sur ce point que je comptais vous interroger. Jusqu'à présent, on nous faisait part de projections des syndicats et de l'ONEM. Nous voilà désormais dans le concret. Nous pouvons donc mesurer précisément combien d'allocataires sont arrivés au terme des trois années prévues. J'estime que cette information devrait être transmise à la commission. D'où mes questions, qui sont d'ordre statistique, mais dont l'importance politique est majeure.

Monsieur le ministre, disposez-vous de chiffres précis sur le nombre de personnes qui sont à présent affectées par cette perte d'allocations d'insertion et qui devront aller frapper à la porte du CPAS?

Combien de femmes sont-elles concernées? Suivant les projections préalables de l'ONEM, plus de femmes seraient en effet touchées par cette mesure. Je le crains bel et bien.

Quelle est la répartition par Région?

Un des arguments avancés était qu'il fallait avoir travaillé pour constituer des droits. Or nous constatons que des allocataires en fin de droit ont travaillé, mais insuffisamment aux yeux de l'ONEM, notamment sous des contrats intérimaires. Combien de ces gens ont-ils travaillé à temps partiel? Je pense en particulier aux femmes qui sont contraintes de travailler selon ce régime.

Dans le courant de l'année, d'autres personnes perdront-elles leurs allocations? Disposez-vous d'estimations actualisées? Pouvez-vous également les répartir?

Au-delà des chiffres, je tenais à vous poser une question politique. Avez-vous les mêmes remords que l'ancien premier ministre ou que d'anciens partenaires de la majorité précédente? Je songe notamment au cdH. Le gouvernement souhaite-t-il corriger cette mesure dont nous pouvons fortement remettre en cause la capacité à insérer professionnellement les individus concernés? En effet, pour qu'il y ait de l'insertion professionnelle, encore faut-il que de l'emploi soit disponible.

02.04 Minister **Kris Peeters**: Mijnheer de voorzitter, collega's, het is niet de eerste keer dat wij over deze problematiek van gedachten wisselen. Het zal denkelijk ook niet de laatste keer zijn, zeker niet op het vlak van het cijfermateriaal, waarop ik straks nog terugkom.

Mevrouw Willaert, monsieur Van Hees, pour être clair...

Vanaf 1 september 2015 wordt voor de nieuwe instroom onder de leeftijd van 21 jaar het recht op een inschakelingsuitkering gekoppeld aan een minimale diplomavereiste. Als algemene regel zal gelden dat minstens een diploma moet worden behaald van het algemeen secundair onderwijs, het technisch secundair onderwijs, het beroepssecundair onderwijs of het buitengewoon secundair onderwijs. Daarnaast zal men ook recht hebben op inschakelingsuitkeringen als men alternerend de opleiding integraal en met succes heeft voleindigd. Deze extra voorwaarde geldt zolang de betrokkene de leeftijd van 21 jaar niet heeft bereikt en is van toepassing op alle jongeren die na 1 september 2015 een uitkering aanvragen.

Het is belangrijk dat de nieuwe diplomavereisten ingaan vanaf 1 september 2015. Het is de uitdrukkelijke bedoeling om voor die datum overleg te plegen met de bevoegde gemeenschapsministers van Onderwijs en anderen die zich daarbij kunnen aansluiten. Ik heb de gemeenschapsministers van Onderwijs uitgenodigd voor een eerste werkvergadering over dit onderwerp. Zij hebben al aangegeven dat zij in dit raam voorstellen zullen uitwerken die rekening houden met de situatie van deze jongeren en mede in het bijzonder van de jongeren in het beroepssecundair onderwijs en het buitengewoon secundair onderwijs. Dat overleg zal zeker eind januari plaatsvinden. Als we eruit geraken zullen we er heel duidelijk over communiceren.

Ik herhaal dat deze maatregel de bedoeling heeft om aan jongeren duidelijk te maken dat het behalen van

een diploma of een getuigschrift belangrijk is en dat daardoor de kansen op de arbeidsmarkt aanzienlijk stijgen. Ik heb dat al verschillende keren toegelicht. Dat is de finaliteit, de ratio legis.

De diplomavereiste voor jongeren onder de 21 jaar zou volgens de RVA als effect kunnen hebben dat in het jaar 2015 3 140 jongeren niet aan deze voorwaarde voldoen. Dat is natuurlijk heel voorwaardelijk. Men kan dat niet exact berekenen. U heeft het mij gevraagd en daarom heb ik het aan de RVA voorgelegd. Belangrijk is dat we de jongeren aanzetten tot nadenken en dat we hen stimuleren om met een diploma of een getuigschrift naar de arbeidsmarkt te trekken.

Dat aantal zou op kruissnelheid – ook hier moet ik met twee woorden spreken – kunnen oplopen tot 8 800. De ramingen zijn gemaakt op basis van een aantal hypothesen, aangezien het verwerven van een diploma, zoals ik zei, in het verleden geen voorwaarde was voor het genot van uitkeringen. Het aantal jongeren dat wel aan de oude voorwaarden voldeed maar niet aan de nieuwe voorwaarden, is dus niet echt gekend.

De OCMW's hebben ter zake een belangrijke taak te vervullen en moeten daartoe over de nodige instrumenten beschikken. Armoedebestrijding is prioritair een taak van de lokale overheden en OCMW's. Dat weet u. De regering zal de ondersteuning van de OCMW's blijven garanderen. Een eventuele verhoging van het aantal leeflooncliënten ten gevolge van de nieuwe sociaal-economische hervormingen zal desgevallend leiden tot discussies of bijkomende compensatiemiddelen voor de OCMW's.

Er moet ten andere worden benadrukt dat de extra voorwaarde inzake diplomavereisten geen definitieve ontzegging van een inschakelingsuitkering inhoudt. De voorwaarde geldt zolang de betrokkene de leeftijd van 21 jaar niet heeft bereikt. Vanaf de leeftijd van 21 jaar kan de jongere, indien hij nog werkloos is en aan alle andere voorwaarden voldoet, aanspraak maken op een inschakelingsuitkering. Hopelijk is dat een uitzonderingssituatie en zullen de meeste jongeren ondertussen reeds aan het werk zijn en geen inschakelingsuitkering nodig hebben.

Monsieur Van Hees, j'ai bien compris, et je l'ai dit en réunion plénière, que la situation est délicate. J'ai parlé avec mon collègue M. le ministre Gosuin, qui est responsable à Bruxelles. Je connais très bien la situation et je suis convaincu que nous devons être très inquiets concernant certaines évolutions.

Wat heb ik gedaan?

Ik ben naar de RVA geweest pour en discuter. L'ONEM, avec d'autres institutions, a la responsabilité d'informer les gens. J'ai parlé avec les responsables de l'ONEM. Ils m'ont dit qu'une lettre serait envoyée aux personnes concernées.

Ze zijn allemaal geïnformeerd. De OCMW's zijn geïnformeerd.

Je n'ai pas l'impression qu'il y a un grand problème social pour le moment, mais je suis convaincu que... Wij moeten dat blijven monitoren en opvolgen.

Ik volg dat van heel nabij. Wij hebben er alles aan gedaan om iedereen tijdig te informeren over de maatregel, die trouwens niet van ons komt. De heer Gilkinet heeft gelijk.

Vous avez raison, il ne s'agit pas d'une mesure qui a été prise par notre gouvernement. Elle a été approuvée par le gouvernement d'Elio Di Rupo.

Vous avez aussi demandé des chiffres. Je formulerai la même remarque. Il n'est pas évident de donner des chiffres exacts. Le nombre de personnes, en janvier 2015, a été estimé à 16 900. Comme il s'agit d'une estimation, celle-ci comporte une marge d'erreur. Il n'est donc pas prudent de donner des chiffres pour des sous-catégories. J'espère néanmoins que les premiers chiffres sur l'impact effectif de cette mesure seront disponibles en février et qu'à ce moment-là je pourrai également vous donner des chiffres concernant des sous-catégories.

Inzake onze beslissing over de diploma's heeft ook mevrouw Milquet al gereageerd. Zij vroeg om zo snel mogelijk over die kwestie te spreken.

Over de koninklijk besluiten kan ik maar definitief communiceren wanneer zij definitief zijn goedgekeurd, wat

niet het geval is.

Ik wil nog eens de datum van 1 september 2015 onderstrepen. Wij hebben dus enige tijd om een en ander nader uit te klaren. Het overleg ter zake is aan de gang.

Ik wil nog even meegeven dat ik mij bewust ben van de moeilijkheden waarmee werkzoekenden met acute of chronische, ernstige, medische, mentale, psychische of psychiatrische problemen te kampen hebben. Dat is een specifiek geval. Daarom is er nog een overgangsmaatregel uitgewerkt, waarbij een bijkomende termijn van twee maanden wordt toegekend, waardoor die uitkeringsgerechtigden de kans krijgen zich in te schrijven in een begeleidingstraject dat door de regionale arbeidsdiensten wordt georganiseerd, om aldus van een verlenging van hun recht op een inschakelingsuitkering te kunnen genieten. Die maatregel geeft de regionale arbeidsdiensten tevens de gelegenheid zich optimaal te kunnen organiseren om het hoofd te kunnen bieden aan een dergelijke toestroom van aanvragen.

Ik wil nogmaals onderstrepen dat wij de problematiek aan de hand van cijfers van nabij volgen. In februari 2015 zullen wij daar meer duidelijkheid over hebben. De OCMW's en de mensen zijn verwittigd. Wij zullen dus nog zeker op de zaak terugkomen, ook in de commissie voor de Sociale Zaken. Wij kunnen op dat moment, naargelang de situatie, verder over het dossier spreken.

02.05 Evita Willaert (Ecolo-Groen): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wij kijken alleszins uit naar het overleg dat met de bevoegde ministers van de Gemeenschappen zal plaatsvinden. Wij zullen het dan ook op de voet volgen.

Wij zijn van mening dat de kansen op de arbeidsmarkt zullen stijgen indien een goed overleg plaatsvindt en er, behalve de algemene regel, verder wordt gekeken naar andere manieren waarop jongeren een kwalificatie kunnen halen om een job te vinden.

Wij mogen evenmin vergeten dat in de huidige economische tijden de jobs niet voor het rapen liggen. Het zal dus voor sommige jongeren een uitkering in plaats van een job worden, tot wij meer jobs zullen kunnen creëren.

Ik ga ervan uit dat de cijfers die u hebt gegeven, over de -21-jarigen gaan. Er is echter ook nog de groep van de +25-jarigen. Ik ben altijd nieuwsgierig naar uw cijfers over laatstgenoemde groep in de toekomst.

Inzake de bijkomende compensaties voor de OCMW's heb ik al meermaals aangegeven dat het, enerzijds, gaat over het deel dat de lokale overheid zelf voor het leefloon moet betalen. Indien de groep leeflooncliënten groter wordt, wordt immers ook het budget groter en moeten de OCMW's hun meerjarenbegroting aanpassen.

Wat bovendien vaak wordt vergeten, is dat alle betrokken jongeren worden begeleid en dat de OCMW's meer personeel moeten aanwerven. In Gent zijn, bijvoorbeeld, drie mensen extra aangeworven voor die jongeren om de maatregelen van Di Rupo I op te vangen.

Het budget van de POD Maatschappelijke Integratie voor deze dossiers – ik zal deze vraag ook aan minister Borsus stellen – is helemaal niet voldoende om jongeren op een kwalitatieve manier te begeleiden naar activering, zoals de OCMW's doen. Ik wil u die bezorgdheid meegeven.

Het gaat niet enkel over het leefloon, maar ook over de omkadering van de jongeren waarvan we allemaal vinden dat zij alle kansen moeten krijgen om de weg naar de arbeidsmarkt alsnog te vinden.

Ik kijk ernaar uit om dat in de toekomst in de budgetten weerspiegeld te zien.

02.06 Marco Van Hees (PTB-GO!): Monsieur le ministre, je vous remercie pour cette réponse qui m'étonne un peu. Vous pensez que ce n'est pas un grand problème social.

02.07 Kris Peeters, ministre: Je l'espère!

02.08 Marco Van Hees (PTB-GO!): Vous espérez. C'est effectivement différent. Comment pouvez-vous espérer que 16 900 exclusions, ... si on s'en tient à ce chiffre de l'ONEM. Le Forem, VDAB et Actiris ont, eux, des chiffres qui se rapprochent plus de ceux des syndicats que de ceux de l'ONEM. Soit, ne discutons

pas sur le chiffre. Admettons même ce chiffre de 16 900 exclus. Comment pouvez-vous espérer que ce n'est pas un grand problème social pour ces 16 900 personnes qui sont exclues du chômage aujourd'hui? Certains n'auront même pas droit au CPAS.

On l'a vu, le président du PS, l'ancien premier ministre Elio Di Rupo, n'en dort plus et trouve cela affreux. Monsieur le ministre, comptez-vous attendre de ne plus être au gouvernement pour être dans la même situation que M. Di Rupo?

02.09 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, pas plus que vos prédécesseurs, vous ne semblez être conscient des conséquences concrètes de ces mesures. Le gouvernement précédent a effectivement décidé. Toutefois, votre parti était dans la majorité. Je vous le dis car vous étiez au gouvernement flamand. C'est en tout cas ce que j'ai observé depuis les bancs de l'opposition.

Je prends acte de vos chiffres. Je m'en étonne car les chiffres que vous nous avez transmis au mois de décembre reprenaient 31 000 exclus, dont deux tiers de femmes. Aujourd'hui, vous évoquez le chiffre de 16 900 exclus.

02.10 Kris Peeters, ministre: Ce sont les chiffres de l'ONEM.

02.11 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): C'est quand même vous qui en portez la responsabilité politique. Il va falloir vous réinterroger régulièrement – j'ai bien pris acte de l'échéance de février – pour avoir des statistiques concrètes. Derrière les statistiques, il y a des cas d'hommes et surtout de femmes qui se trouvent dans une grande détresse. Ce gouvernement, plutôt que d'accentuer les mesures – ce que vous allez faire vis-à-vis des plus jeunes, comme vous l'avez expliqué à ma collègue, Mme Willaert – doit plutôt défaire ce qui a été fait par le précédent gouvernement car cette mesure est tout à fait inopérante en termes de création d'emplois. Créer de l'emploi doit se faire dans un dialogue avec les entreprises, avec des aides conditionnées et orientées vers les plus bas salaires. C'est ainsi qu'on y arrivera. Or, ce n'est pas la voie qui a été choisie par votre gouvernement. Nous redemandons instamment à tous les membres de ce parlement de revenir sur cette mesure, ce que nous ferons à d'autres occasions.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Zuhail Demir aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "opleidingsinspanningen" (nr. 478)

- de heer David Clarinval aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de inspanningen van de werkgevers op het stuk van opleiding" (nr. 975)

03 Questions jointes de

- Mme Zuhail Demir au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "les efforts en matière de formation" (n° 478)

- M. David Clarinval au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "les efforts fournis par les employeurs en matière de formation" (n° 975)

03.01 Zuhail Demir (N-VA): Mijnheer de voorzitter, ik heb een vraag over de regel van 1,9 %, waarvan we weten dat het heel moeilijk is om het te berekenen. Het is een regel die nog dateert uit een wet over het generatiepact van 2005. De wet bepaalt dat ondernemingen 1,9 % van de loonmassa moeten besteden aan de opleiding van werknemers.

In de praktijk zien we dat de facto heel weinig wordt geïnvesteerd in opleidingen van werknemers. Onze werknemers volgen veel te weinig opleidingen, hoewel die regel bestaat.

Verder zien we dat een bedrijfssector die de 1,9 %-regel niet haalt, riskeert een sanctie te krijgen. Ook de individuele bedrijven die wel hebben voldaan aan de 1,9 % en bijgevolg de regel braaf volgen, maar die toevallig onder een sector vallen die niet aan die regel voldoet, worden gesanctioneerd.

Het is een neverending story. Ik ben al vier jaar bezig met dit dossier, uw kabinetschef heeft destijds bij

minister Milquet nog het dossier opgevolgd en kent het. Ik heb toen ook gewaarschuwd dat dit niet correct is ten aanzien van de individuele bedrijven die wel voldoen aan de regel. U kunt niet zomaar een sanctie opleggen, maar het kabinet van Milquet wist toen beter. Ze heeft een zwarte lijst van bedrijven voorgelegd. Wat hebben we gezien? Bedrijven hebben effectief een boete gekregen.

Wat zegt het arrest nu? De bedrijven zijn immers naar het Grondwettelijk Hof gegaan. Het arrest van 23 oktober 2014 zegt dat het gelijkheidsbeginsel wel degelijk wordt geschonden wanneer bedrijven beboet worden die wel voldoende investeren in de opleiding van hun werknemers, terwijl de sector waarvan ze deel uitmaken in gebreke blijft.

Ik heb een heel concrete vraag, want er staat een hele passage in het regeerakkoord, dus we zullen het op een andere manier moeten organiseren. Gaat de regering de boete terugbetalen voor die individuele bedrijven die wel hebben voldaan aan de regel, nu er het arrest is van het Grondwettelijk Hof? Krijgen die individuele bedrijven die de boete hebben moeten betalen, het geld terug op basis van dit arrest?

03.02 David Clarinval (MR): Monsieur le président, je partage tout à fait le point de vue de Mme Demir.

Monsieur le ministre, courant 2011, votre prédécesseur, Mme Milquet, avait pris la décision de punir collectivement les employeurs du secteur privé dont les efforts globaux de formation n'atteignaient pas ensemble 1,9 % de la masse salariale totale belge de ces entreprises et ce, moyennant une cotisation patronale complémentaire de 0,05 % au bénéfice du financement du système de congé-éducation payé.

J'avais également déploré à l'époque cette décision intolérable et discriminatoire, étant donné qu'elle pénalisait tant les bons que les mauvais élèves. Ainsi, il était possible qu'un employeur individuel qui fournissait des efforts suffisants en matière de formation mais qui appartenait à un secteur réalisant trop peu d'efforts en la matière doive payer la cotisation majorée, tandis qu'un employeur qui n'avait pas fourni suffisamment d'efforts mais qui appartenait à un secteur fournissant des efforts suffisants soit exonéré de l'amende. Heureusement, la Cour constitutionnelle a récemment (le 23 octobre 2014) donné raison à cette manière de voir les choses, en disant que l'article 30 de la loi de 2005 était incompatible avec la Constitution.

Monsieur le ministre, il est évident qu'il faut supprimer ce système de punition généralisée par secteur au profit d'une analyse des efforts au cas par cas, plus en phase avec les efforts réellement fournis. Comment comptez-vous appliquer cet arrêté royal?

Quant au pourcentage à atteindre, soit 1,9 %, celui-ci me semble énorme au vu de la crise qui sévit actuellement. Ne pourrait-on envisager de le revoir à la baisse?

03.03 Minister Kris Peeters: Een aantal ondernemingen is naar de Raad van State gestapt, niet naar het Grondwettelijk Hof. Wel heeft het Grondwettelijk Hof bij arrest van 23 oktober 2014 gesteld dat er een schending is van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre het vastgestelde financiële sanctiemechanisme ook van toepassing is op de werkgever die tot een sector behoort waar geen collectieve arbeidsovereenkomst inzake bijkomende opleidingsinspanningen van kracht is en die individueel voldoende opleidingsinspanningen heeft geleverd. Aangezien de wettelijke basis van het koninklijk besluit van 11 oktober 2007 ongrondwettelijk is verklaard, verliest vermeld koninklijk besluit ook zijn wettelijke grondslag, zodat een wijziging van het opvolgingssysteem van de sectorale vormingsinspanningen geboden zal zijn. *So far* is het duidelijk en is iedereen het ermee eens.

Het arrest is het gevolg van een prejudiciële vraag van de Raad van State in een geding waarin beroep werd ingesteld tegen het ministerieel besluit dat de sectoren oplijst die onvoldoende opleidingsinspanningen hebben geleverd.

L'arrêt de la Cour constitutionnelle a été transmis récemment au Conseil d'État, de telle sorte que celui-ci puisse en tenir compte dans le litige soumis.

Het arrest is dus door het Grondwettelijk Hof bezorgd aan de Raad van State, zodoende dat de Raad van State dat nu kan verwerken.

Aucun arrêt n'est attendu dans l'immédiat, parce que les parties au litige disposeront encore de la possibilité d'argumenter. Le rapport complémentaire de l'auditeur suivra également.

De verschillende partijen beschikken over de mogelijkheid tot reageren. Ook de auditeur zal zich daarover nog buigen. Vervolgens zal de Raad van State een arrest formuleren.

Il est donc encore trop tôt pour pouvoir bien appréhender l'éventuelle obligation de remboursement aux entreprises concernées et sa portée potentielle.

Nu al overgaan tot de terugbetaling van de gestorte bedragen zou dus zeer voortvarend en juridisch niet verantwoord zijn. Het arrest van de Raad van State moet daarover eerst definitief uitsluitsel geven.

Een expertenwerkgroep is gestart, die ook de sectorale inspanningen voor vorming in het kader van levenslang leren verder bekijkt. Dat rapport zal hopelijk niet lang meer op zich laten wachten. U hebt gevraagd ce que nous allions faire avec les conclusions.

Voor het formuleren van conclusies denk ik dat we dus ook best wachten op de resultaten van de groep van experts.

Mevrouw Demir, u hebt naar het regeerakkoord verwezen. Ik heb de tekst daarvan bij mij en ik kan die dus nog eens met zachte stem voorlezen. Ik zie dat u het regeerakkoord zelf ook bij u hebt.

Geresumeerd, het arrest van het Grondwettelijk Hof is duidelijk. Het is bezorgd aan de Raad van State, waar de partijen nog de mogelijkheid hebben om erop te reageren, net als de auditeur. Intussen wordt, bij wijze van spreken, alles bevroren en kan ik zeker niet overgaan tot de terugbetaling van de boete. Een groep van experts werkt daar momenteel ook aan.

Het regeerakkoord stelt duidelijk: "In dat kader zal de bestaande opleidingsdoelstelling worden gemoderniseerd om tot een effectieve en afdwingbare verhoging van de opleidingsinspanning te komen, bijvoorbeeld door de formulering van een nieuwe doelstelling om opleiding in ondernemingen te stimuleren, met een gedeelde en afdwingbare verantwoordelijkheid van werknemers en werkgevers. Daartoe wordt onderzocht of de opleidingsinspanning in een loopbaanrekening voor iedere werknemer kan worden geïntegreerd."

J'espère avoir ainsi éclairci la situation juridique ainsi que le contenu des différentes phases.

03.04 Zuhal Demir (N-VA): Bedankt voor de verduidelijking van de juridische situatie.

Wij zullen afwachten wat de Raad van State doet, maar het lijkt mij wel duidelijk welke richting de Raad van State zal uitgaan, gelet op het arrest van het Grondwettelijk Hof.

Ik ben van mening, u waarschijnlijk ook, dat de boete die individuele bedrijven onterecht hebben gekregen, rechtgezet moet worden. U zegt dat het nu nog voorbarig is, maar u hebt het arrest van het Grondwettelijk Hof. Ik kan mij niet voorstellen dat de Raad van State een totaal andere mening zou zijn toegedaan. Juridisch gezien kan het niet anders dan dat de individuele bedrijven die effectief volledig de regel hebben gevolgd, maar onterecht door die belachelijke maatregel van Milquet bestraft werden, gewoon hun geld terugkrijgen.

03.05 David Clarinval (MR): Monsieur le président, je remercie M. le ministre pour ses réponses techniques. En ce qui concerne le futur, je pense en effet qu'il faudra que vous soyez plus intelligent – excusez-moi du mot – que votre prédécesseur qui, malgré toutes les informations qu'elle avait, n'a pas voulu tenir compte de notre point de vue et a foncé toute seule la tête contre le mur. Soyez donc prudent dans la manière dont vous rédigerez le prochain arrêté royal. Il ne faudrait pas punir les gens qui font des efforts. Il faudrait peut-être même récompenser ceux qui en font. Vous ferez alors preuve de plus d'intelligence que votre prédécesseur.

03.06 Minister Kris Peeters: Ik neem aan dat de goed opgeleide juristen het met mij eens zijn als ik zeg dat wij moeten wachten op het arrest van de Raad van State. Ik kan niet vroeger ageren.

Ik hoef mevrouw Milquet niet te verdedigen. Zij zal dat wel zelf doen, mocht dat nodig zijn. Het is natuurlijk aan de sociale partners...

03.07 Zuhal Demir (N-VA): Dat is niet altijd beter.

03.08 Minister **Kris Peeters**: Er is minstens sprake van een gedeelde verantwoordelijkheid, (*Protest van mevrouw Demir*)

Wij zullen dit keer het nieuwe besluit hoe dan ook goed opstellen.

03.09 **Zuhail Demir** (N-VA): Aangezien het Parlement het laatste woord heeft, mijnheer de voorzitter, wil ik heel kort toch nog even het volgende zeggen.

Mijnheer de minister, u merkt dat de sociale partners niet altijd gelijk hebben. Wij moeten voorzichtig omgaan met adviezen van de sociale partners. Het klopt dat wij moeten wachten op het arrest van de Raad van State, maar ik zou u toch willen aanraden om u klaar te houden. De boete zal sowieso terug moeten worden betaald aan de bedrijven die wel degelijk de regels hebben gevolgd.

03.10 **David Clarinval** (MR): Monsieur le président, je ne veux pas polémiquer mais les partenaires sociaux n'étaient pas unanimes quant à la manière dont on allait appliquer cette punition collective. Il ne faut pas dire que Mme Milquet n'a pas de responsabilité dans cette décision. Elle doit assumer ses responsabilités.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Wij kijken naar de toekomst in 2015, met de vice-eersteminister, en wij hebben zelfs nieuwe vragen van mevrouw Lanjri en de heer Lachaert.

04 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw Nahima Lanjri aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "werkloosheidsuitkeringen op basis van tewerkstelling in het buitenland" (nr. 545)

- de heer Egbert Lachaert aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "werkloosheidsuitkering op basis van buitenlandse tewerkstelling en uitkeringsfraude" (nr. 571)

04 **Questions jointes de**

- Mme Nahima Lanjri au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "les allocations de chômage sur la base d'un emploi à l'étranger" (n° 545)

- M. Egbert Lachaert au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "l'indemnité de chômage sur la base d'un travail à l'étranger et la fraude aux allocations" (n° 571)

04.01 **Nahima Lanjri** (CD&V): Mijnheer de minister, u weet dat, in het kader van het vrij verkeer van werknemers in Europa, het iedere burger van de Europese Unie vrijstaat om gedurende meer dan drie maanden in een andere lidstaat, ook in ons land, te verblijven, op voorwaarde dat men werknemer, zelfstandige of werkzoekende is. In dat laatste geval moet men natuurlijk bewijzen dat men werk zoekt of dat de kans reëel is om aangesteld te worden.

De minister of de instanties onder zijn bevoegdheid hebben altijd de mogelijkheid om te controleren of de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht worden nageleefd. Een EU-burger die zich bijvoorbeeld in een toestand van onvrijwillige werkloosheid bevindt, na afloop van bijvoorbeeld een tijdelijke arbeidsovereenkomst van minder dan een jaar, of die in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos is geworden en zich heeft ingeschreven bij de RVA, behoudt het statuut van werknemer voor ten minste zes maanden. Na die zes maanden kan de Dienst Vreemdelingenzaken nagaan of de betrokkene nog wel een reële kans maakt op tewerkstelling. Indien dat niet het geval is, kan aan die Europeaan het bevel gegeven worden om het grondgebied te verlaten.

Het College van procureurs-generaal gaf in de vorige legislatuur aan dat die regeling, die Europese mogelijkheid, een mogelijke bron van misbruik kan zijn, omdat men na één dag werken in België een werkloosheidsuitkering kan vragen. De Europese Commissie stelt echter dat één dag arbeid niet volstaat om recht te hebben op een werkloosheidsuitkering. Er moet een soort redelijkheid bestaan. Alleen wie geruime tijd in een andere EU-lidstaat werkte als loontrekkende en daarbij onmiddellijk aansluitend naar België komt

en in een tijdvak arbeid kan bewijzen, zou recht mogen hebben op een werkloosheidsuitkering.

In mei 2013 werd de machtiging gegeven om gegevens uit te wisselen tussen de DVZ en de RVA. Het was de bedoeling – ik heb de vorige minister van Werk daarover ondervraagd – om de gegevensuitwisseling automatisch te systematiseren vanaf het voorjaar van 2014. Dat was in de periode van de verkiezingen. In juni 2013 werden ook al de eerste gegevensbestanden van de DVZ bezorgd, waaruit dan dossiers geselecteerd werden. Toen gebeurde de vergelijking echter nog manueel. Men bekeek op die manier of sommige mensen wel in aanmerking kwamen en of zij konden aantonen dat zij voldoende kans op werk hadden. Indien dat niet het geval was, dan kon de DVZ beslissen om de verblijfsvergunning in te trekken.

Ik heb de volgende vragen, mijnheer de minister.

Hoeveel dagen tewerkstelling moet een EU-burger concreet bewijzen in het buitenland, en hoeveel dagen in België, om toegang te krijgen tot een werkloosheidsuitkering? Ik weet dat er verschillen zijn, afhankelijk van de leeftijd, maar normaal gezien worden, als men bijvoorbeeld 300 dagen moet presteren, de tijdvakken die gepresteerd zijn in een andere Europese lidstaat ook meegerekend. De vorige minister van Werk heeft echter verklaard dat het recht op een werkloosheidsuitkering in België maar geopend kan worden als het recht erop in het land van herkomst bestaat. Klopt dat wel?

Ik twijfel daaraan en ik zal dat met een voorbeeld verduidelijken. Veronderstel een persoon die in een andere lidstaat gewerkt heeft, bijvoorbeeld in Spanje, en veronderstel dat het recht op een werkloosheidsuitkering in dat land vervallen is, omdat de werkloosheidsuitkering daar beperkt is in de tijd. Als die Spanjaard naar België komt, in het vooruitzicht van de wegvallende werkloosheidsuitkering of omdat de werkloosheidsuitkering effectief al weggevallen is, kan hij de in Spanje gewerkte dagen dan optellen bij de nodige in België gewerkte dagen, om alzo aan het noodzakelijk tijdvak in België te komen? Wordt er nagegaan of de betrokkene in Spanje nog recht had op een uitkering? Vervalt het recht op een werkloosheidsuitkering hier omdat hij er in Spanje ook al geen recht meer op had, door de beperking ervan in de tijd? Ik twijfel aan dat laatste, omdat mij dat niet in overeenstemming lijkt met het non-discriminatieprincipe. De hier wonende Europeanen zouden in dat geval namelijk minder gunstig behandeld worden dan de Belgen. Ofwel had de vorige minister het verkeerd in haar antwoord, ofwel is mijn analyse verkeerd, maar volgens mij past het niet met het non-discriminatieprincipe.

Hoeveel EU-onderdanen die recent naar ons land kwamen in het kader van het vrij verkeer, maken een aanspraak op een werkloosheidsuitkering? Graag had ik de meest recente cijfers gekregen, als het kan die van 2013 of 2014. Hoeveel van die gerechtigden zijn binnen de twaalf maanden werkloos geworden? Hoeveel van die werkloze EU-burgers ontvingen uiteindelijk van DVZ een bevel om het grondgebied te verlaten, omdat na een onderzoek door DVZ is gebleken dat zij niet meer voldoen aan de voorwaarden om legaal in België te verblijven, omdat zij niet meer konden aantonen dat zij een reële kans maakten op tewerkstelling? Aan hoeveel EU-burgers werd een werkloosheidsuitkering geweigerd? Bij hoeveel EU-burgers is de werkloosheidsuitkering stopgezet?

In welke mate werd de systematische gegevensuitwisseling tussen DVZ en de RVA, die beloofd was voor het voorjaar 2014, al opgestart? Zijn daar nu al resultaten van?

Zult u zelf nog bijkomende maatregelen nemen om de misbruiken aan te pakken? Ik kan u niet vragen om de Europese regels niet na te leven en dat wil ik ook niet. Die regels zullen wij respecteren, maar met inbegrip van de Europese regels hebben wij toch nog de mogelijkheid om mensen die geen zicht hebben op werk, het land uit te zetten of om te zeggen dat zij in hun eigen levensonderhoud moeten voorzien. Welke eventuele maatregelen zult u nemen om de misbruiken eruit te halen en om dergelijke zaken nog beter op te sporen?

04.02 Egbert Lachaert (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, tijdens de plenaire vergadering van 13 november had ik al een vraag gesteld aan de minister. De aanleiding vormde toen het arrest-Dano en ik vroeg naar de impact ervan in de werkloosheidsuitkeringen. Dano ging echter over de sociale bijstand. Ik wil nog even inpikken op wat collega Lanjri heeft verteld.

U hebt mij toen in uw antwoord gemeld, mijnheer de minister, dat in België door EU-burgers iedere maand een zeshonderdtal aanvragen worden gedaan bij de RVA voor het verkrijgen van een werkloosheidsuitkering. Voor deze uitkeringen worden buitenlandse tijdvakken in rekening gebracht. U zei dat dit een beperkt probleem was, maar gelet op het aantal is dit niet zo beperkt te noemen. De vraag is ook

wat er precies met die aanvragen gebeurt. Hoeveel krijgen er uiteindelijk recht op een uitkering?

Ik kom dan tot mijn vragen. Kunt u mij meer informatie verschaffen omtrent de nationaliteit van deze aanvragers? Dat is relevant omdat het opbouwen van rechten in tijdvakken in het buitenland in een context van gelijkwaardige sociaal-economische omstandigheden en met een vergelijkbare levensstandaard op zich minder een probleem vormt. Op dat moment gaat het gewoon over het uitwisselen van rechten tussen lidstaten binnen de EU.

In nieuwe lidstaten ligt de levensstandaard vaak nog een pak lager en het opbouwen van rechten veronderstelt daar het betalen van sociale bijdragen die een flink stuk lager liggen. In die context vervolgens verhuizen naar een land waar de welvaart hoger ligt, is een vorm van uitkeringstoerisme. Gaat het veelal om burgers afkomstig uit EU-landen waar de levensstandaard en de uitkeringen beduidend lager liggen dan in België? Gaat het om regio's met hoge werkloosheidscijfers? Kunt u dit specificeren per land?

U had het over de aanvragen, maar het is belangrijk om te weten hoeveel er ook effectief een uitkering krijgen. Hebt u daarover cijfers? Zijn er evoluties te bemerken ten opzichte van de voorgaande jaren met betrekking tot het aantal aanvragers en verkrijgers van een werkloosheidsuitkering op basis van een buitenlandse tewerkstelling?

Wordt een doorgedreven controle uitgevoerd bij deze aanvragen naar de oorzaak van de werkloosheid en de beschikbaarheid voor de Belgische arbeidsmarkt? Dit sluit aan bij wat collega Lanjri daarnet heeft gevraagd. Zijn er misbruiken in het systeem? Voorziet u in specifieke maatregelen ter zake?

Ik kijk uit naar uw antwoord.

04.03 Minister **Kris Peeters**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal beginnen met het cijfermateriaal. Ik heb bij de actuele vraag van collega Lachaert in de plenaire vergadering het cijfer van zeshonderd per maand genoemd. U mag dat natuurlijk niet vermenigvuldigen met twaalf. Dat is wat kort door de bocht. Ook collega Lanjri vraagt cijfers op.

Het probleem is natuurlijk dat men dat allemaal manueel moet gaan uitpluizen en de gegevens bij de dertig RVA-kantoren moet gaan opvragen. Ik heb dat naar aanleiding van uw vraag ook nog eens vorgelegd, maar men vertelde mij dat men mij voorlopig die informatie niet kan geven. Er moet ook bekeken worden hoeveel mankracht moet worden ingezet om al dat cijfermateriaal te verkrijgen. Ik zal er nogmaals naar kijken, maar de RVA had op het einde van het jaar ook meer dan de handen vol, onder andere door de toepassing van een aantal nieuwe koninklijke besluiten.

Ik heb bij die vraag in de plenaire vergadering wel begrepen dat er onder die zeshonderd een groot deel Nederlanders zijn. Bij het spreken over misbruiken, denkt men misschien dat het over andere nationaliteiten gaat. Een groot deel van dat aantal wordt ingevuld door Nederlanders. Maar goed, als u erop aandringt, zal ik nogmaals vragen om dat cijfermateriaal te krijgen. Toch hoop ik dat u begrijpt dat men dat niet zomaar even uit de computer kan halen. Men moet dat dossier per dossier bekijken en dat vraagt wat tijd. Daarom kan ik tot mijn spijt op dit moment niet antwoorden op de pertinente vragen over het cijfermateriaal.

Ten tweede, het is een zeer technisch gegeven, waarbij men zich voorzichtig moet uitdrukken om geen misverstanden de wereld in te sturen. Ik kan u straks ook mijn voorbereiding geven, zodat u het ook nog even kunt nalezen. Hopelijk zijn dan een aantal onduidelijkheden uit de wereld geholpen.

Om toegelaten te worden tot het recht op werkloosheidsuitkering in België moet elke werkloze, ongeacht zijn nationaliteit, voldoen aan drie voorwaarden. Ten eerste, hij moet een bewijs leveren van het aantal arbeidsdagen in loondienst en, ten tweede, dit moet gebeuren gedurende een bepaalde referentieperiode onmiddellijk voorafgaand aan de uitkeringsaanvraag. Ten derde moet hij, om van een werkloosheidsuitkering te kunnen genieten, wegens omstandigheden onafhankelijk van zijn wil zonder arbeid en zonder loon zijn.

Een EU-onderdaan kan de dagen gepresteerd in gelijk welk EU-land in aanmerking laten nemen. Het moet wel gaan om een arbeidsperiode of een gelijkgestelde periode die, als ze in België gepresteerd zou geweest zijn, zou meetellen voor de opening van het recht op werkloosheidsuitkering. Periodes van zelfstandige activiteit tellen dus, bijvoorbeeld, niet mee als een geldige arbeidsperiode.

Een andere voorwaarde is dat er onmiddellijk vóór de uitkeringsaanvraag een periode van arbeid in België

was, al volstaat het dat het om enkele dagen gaat om te kunnen uitmaken of het al dan niet over een voltijdse tewerkstelling gaat.

Ik ben niet op de hoogte van de verklaringen van de vorige minister van Werk. Waarschijnlijk past het antwoord van mijn voorgangster in het kader van de uitvoer binnen de EU van werkloosheidsuitkeringen. Een EU-onderdaan kan gedurende een aantal maanden zijn recht op werkloosheidsuitkering dat hij in zijn land heeft, meenemen naar een ander EU-land, waar hij naartoe gaat om werk te zoeken. Stel dat ik werkloos ben in land A en naar land B in de Europese Unie ga, dan kan ik mijn recht op werkloosheidsuitkering meenemen naar dat andere land, zolang natuurlijk in het land waaruit ik vertrokken ben de werkloosheidsuitkering wordt toegekend.

In dat stelsel geldt natuurlijk als regel dat men zijn recht pas kan uitvoeren naar een ander land naarmate men het recht heeft. Gaat het over een werkloosheidsuitkering van beperkte duur in het land waaruit men vertrok, dan blijft die beperkte duur gelden in het land waarnaar men zich begeeft om werk te gaan zoeken. Deze regeling is gestoeld op een Europese verordening en tussen de lidstaten werden terugbetalingsregels vastgelegd. Als hij naar hier komt, betalen wij en vorderen wij dat terug in het land waaruit hij komt. De periode waarin hij die uitkering kan krijgen, is dezelfde als de periode in het land waaruit hij vertrok.

Ik hoop dat het nu duidelijk is, didactisch verantwoord en juridisch correct.

Op de vraag over de gevraagde cijfers heb ik reeds geantwoord.

Collega Lachaert, dan kom ik bij uw vragen met betrekking tot de controle en de misbruiken. De controle van de uitkeringsaanvraag is voor alle aanvragers dezelfde, of men nu Belg of EU-burger is of niet. De RVA voert verschillende controletaken uit. Ook voor de uit het buitenland afkomstige werklozen controleert de RVA bij elke uitkeringsaanvraag niet alleen de ingeroepen arbeidsprestaties en verzekeringstijdvakken, maar steeds ook de oorzaak van de werkloosheid. Wiens ontslag het gevolg is van zijn eigen fout of wie zonder wettige redenen een passende dienstbetrekking heeft verlaten, kan worden uitgesloten van het recht op werkloosheidsuitkering.

Daarnaast controleren de gewestelijke tewerkstellingsdiensten de actieve en passieve beschikbaarheid voor de algemene arbeidsmarkt.

De RVA is voortdurend op zijn hoede voor misbruiken.

In de eerste plaats voor het gebruik van documenten die niet authentiek zijn. Wanneer er twijfel bestaat over de authenticiteit van het document doet de RVA navraag bij de buitenlandse instelling. De RVA handelt ook preventief. De informatie die de RSZ verstrekt inzake de fictieve onderwerping van prestaties door bepaalde werkgevers laat de RVA op zijn eigen databank opslaan, teneinde te vermijden dat werknemers van de door de RSZ vermelde werkgevers frauduleuze werkloosheidsaanvragen zouden aanvragen.

In dit verband wordt niet alleen nauw samengewerkt met de RSZ maar ook met de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst. Naast het verlies van het recht op uitkeringen en de terugbetaling van de ten onrechte ontvangen uitkeringen kunnen zowel de frauderende werklozen als de eventuele betrokken werkgevers administratief of strafrechtelijk gesanctioneerd worden. Het Sociaal Strafwetboek voorziet in de hoogste sanctiemaat, een sanctie van niveau 4, voor iedereen die valse stukken gebruikt of zich schuldig maakt aan oplichting in sociaal strafrecht, maar dat weet u. De misbruiken worden terdege opgespoord en het wettelijk kader voor hun bestraffing volstaat.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik hoop dat ik wat duidelijkheid heb gebracht, daar waar er mogelijk wat verwarring is tot stand gekomen. Ik zal nog eens aandringen op het cijfermateriaal, maar ik denk dat het cijfer van zeshonderd hier niet met twaalf mag worden vermenigvuldigd. Dat lijkt mij te kort door de bocht genomen. Het gaat uiteraard om een belangrijk aantal. Ik wil dat niet minimaliseren, dat heb ik ook in de plenaire vergadering gezegd.

Volgens mijn informatie gaat het over mensen uit onze buurlanden, om Nederland nog eens uitdrukkelijk te vernoemen. Naar mijn aanvoelen is er niet echt een zwaar probleem van misbruik, maar ik spreek met twee woorden en ik zal het cijfermateriaal opvragen. Ik hoop dat u er begrip voor hebt dat het cijfermateriaal nog niet verstrekt kan worden, gezien de man- of vrouwkracht die verondersteld wordt om dat te vergaren.

04.04 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Uiteraard heb ik er begrip voor dat u alleen kunt meedelen wat u weet. Als u nog geen gegevens hebt en wij er nog wat langer op moeten wachten, dan zullen wij daar ook wat langer op wachten.

Het was mij echter niet geheel duidelijk of wat er beloofd was, met name de systematische gegevensuitwisseling tussen DVZ en de RVA, momenteel ook aan de gang is. Daarop hebt u niet geantwoord. Is dat nog niet gestart, hoewel het beloofd was?

04.05 Minister Kris Peeters: Volgens mijn informatie is dat nog niet aan de gang.

04.06 Nahima Lanjri (CD&V): Dat was nochtans afgesproken. Ik vraag u bijgevolg om daar zeker werk van te maken.

U bevestigde ook wat de vorige minister heeft gezegd. Men kan het recht op een werkloosheidsuitkering wel meenemen naar een ander land, dat is evident, maar als het recht op werkloosheidsuitkering in een ander land beperkt is, zoals dat bijvoorbeeld het geval is voor de Nederlanders, kunnen wij die mensen na een tijd geen werkloosheidsuitkering meer geven. Ik heb dat nog nooit gehoord. Iemand die bijvoorbeeld een jaar in Nederland heeft gestempeld en daarna een paar maanden in België heeft gewerkt, zou hier, omdat er in Nederland een beperking is tot twee jaar — ik zeg maar wat — nog gedurende een jaar een werkloosheidsuitkering kunnen krijgen; daarna zou de betrokkene van de uitkeringslijst worden geschrapt. Dat lijkt mij toch nog discriminerend. Als Europa dat echter toelaat, dan is het misschien geen discriminatie. Ik heb dat echter nog nooit gehoord. Hoeveel Europeanen, onder andere Nederlanders, hebben wij bijvoorbeeld na een tijd uit de werkloosheid geschrapt omdat zij volgens de regels van hun land niet meer in aanmerking kwamen voor een werkloosheidsvergoeding?

04.07 Minister Kris Peeters: Ik heb het misschien niet zo duidelijk uitgelegd. Om uw voorbeeld aan te halen: een Nederlander die werkloos is in Nederland en naar België komt om hier werk te zoeken, is nog altijd werkloos. Wij kunnen die werkloosheidsvergoeding uitkeren, maar uiteraard binnen de periode waarin Nederland voorziet. Dat is het eerste geval. Een werkloze die naar hier komt om werk te zoeken en nog steeds geen werk heeft, kan hier zijn werkloosheidsuitkering ontvangen voor de duur die Nederland bepaalt.

Er is een tweede mogelijkheid. Een Nederlander komt naar hier, vindt hier werk en werkt een aantal dagen. Dan valt hij natuurlijk onder de Belgische regeling voor werkloosheidsuitkeringen. Dan is er geen beperking in de tijd.

04.08 Nahima Lanjri (CD&V): Met andere woorden, zodra hij hier een dag heeft gewerkt...

04.09 Minister Kris Peeters: Enkele dagen.

04.10 Nahima Lanjri (CD&V): Als hij net op tijd vertrekt uit Nederland omdat er daar een beperking geldt en hij komt naar hier om een paar dagen te werken, dan is hij zeker.

04.11 Minister Kris Peeters: U zegt het wat scherp, maar als hij in aanmerking komt voor een werkloosheidsuitkering op basis van de Belgische wetgeving, dan zal dat onbeperkt in de tijd zijn.

04.12 Nahima Lanjri (CD&V): Aangezien wij alles meetellen, ook de periode in het land van herkomst, telt alles mee. Nu begrijp ik het wel goed. Wij krijgen in dat geval geen enkele terugbetaling van Nederland, als wij na die periode verder blijven betalen.

04.13 Minister Kris Peeters: Nee.

04.14 Nahima Lanjri (CD&V): Wij kunnen de uitkering terugkrijgen voor die periode maar na die periode niet meer.

04.15 Minister Kris Peeters: Dat is ook Europees geregeld. Als wij naar Nederland gaan of elders, dan komen wij daar ook in zo'n situatie terecht.

04.16 Nahima Lanjri (CD&V): Dat begrijp ik. Ik vind het logisch, maar ik dacht dat er iets anders werd

gesuggereerd.

Mijnheer de minister, ik meen dat wij deze materie toch nog eens goed moeten bekijken. Zonder te raken aan de Europese regels, die inderdaad wederkerig zijn, moeten wij een en ander goed bekijken en de misbruiken detecteren.

Als er misbruiken zijn — ik denk aan personen die geen werk vinden of geen zicht op werk hebben — dan kan men die mensen wel aanpakken en hen vragen om het land te verlaten. Dat staat ook in de richtlijn. Ik heb geen enkel probleem met mensen die wel werken of wel zicht op werk hebben. Aan hen kunnen wij hier absoluut een uitkering blijven geven, maar degenen die niet voldoende moeite doen of geen zicht op werk hebben, kunnen wij wel terugsturen. Dat is in het verleden ook al gebeurd. Er zijn bijvoorbeeld al Italianen teruggestuurd. Ik meen dat wij zo het misbruik eruit kunnen halen. Ik heb er geen enkel probleem mee dat zij die geen misbruik plegen ook het recht hebben, net zoals de Belgen, op een werkloosheidsuitkering, die onbeperkt is in de tijd, mevrouw Demir.

04.17 Egbert Lachaert (Open Vld): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. De cijfers zijn niet ter beschikking. Op die manier blijft het moeilijk discussiëren. Wij kunnen de indruk hebben dat het probleem niet zo groot is, maar eigenlijk weten wij het niet zeker. Ik zal dus wellicht nog een schriftelijke vraag indienen, binnen afzienbare tijd.

De discussie met collega Lanjri was wel interessant. Men moet de verschillende categorieën onderling goed verdelen, aan de RVA de juiste cijfers opvragen en hen de nodige tijd geven, zodat wij kunnen kwantificeren of het al dan niet een probleem is dat verder aangepakt moet worden.

De **voorzitter**: Ik dank u voor het boeiend gesprek.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 Vraag van mevrouw Zuhail Demir aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de tewerkstelling van niet-EU-buitenlanders" (nr. 570)

05 Question de Mme Zuhail Demir au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "l'emploi des non-ressortissants de l'Union européenne" (n° 570)

05.01 Zuhail Demir (N-VA): Mijnheer de minister, u kent de problematiek van de tewerkstelling van vreemdelingen, vooral van mensen afkomstig uit niet-EU-landen. Een maand geleden heeft de OESO nogmaals naar de slechte positie van België verwezen. België scoort zeer slecht op het vlak van tewerkstelling van die mensen. Het is zelfs dramatisch, want wij zitten achteraan in het peloton, samen met Griekenland, Turkije en Spanje. Ik denk niet dat dit een compliment is.

Dit probleem bestaat al lang. Wij weten ook allemaal dat het een complex probleem is. Het heeft verschillende oorzaken. Ik denk dat het een gedeelde verantwoordelijkheid is van de federale regering en de regionale regering.

Mijnheer de minister, plant u vanuit uw federale bevoegdheid specifieke maatregelen om het probleem toch een beetje op te lossen?

Zult u met uw collega's van de regionale regeringen samen zitten om tot een totaalaanpak van het probleem te komen?

Als u een hogere tewerkstellingsgraad wil bekomen, moet u vooral die groep die momenteel niet aan het werk is prioritair aan het werk zetten. Dat is een taak voor zowel de federale als de Vlaamse regering. Plant u daarover overleg?

05.02 Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, mevrouw Demir, het verhaal van de OESO is niet nieuw. In 2013 heeft de FOD Werkgelegenheid samen met het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding het eerste rapport over sociaal-economische monitoring gepubliceerd. Het bevatte

een heel gedetailleerde analyse van de arbeidsmarkt in ons land op het vlak van de herkomst.

Het rapport geeft ook meteen aan dat de oorzaken van de erg slechte positie van mensen van vreemde origine in ons land heel divers zijn, wat door de OESO ook wordt herhaald.

Het rapport zal in de loop van 2015 worden geactualiseerd.

Wat mijn bevoegdheden betreft, zeker in mijn hoedanigheid van minister van Werk, ben ik ervan overtuigd dat in de eerste plaats een grotere toegankelijkheid en een betere werking van onze arbeidsmarkt in het algemeen de positie van mensen van vreemde origine ten goede zal komen. Daarin schuilt ook het belang van alle maatregelen die de huidige regering op dat vlak wil nemen, gaande van de loonlastenvermindering tot de modernisering van het arbeidsrecht en de effectieve besteding van de middelen voor de risicogroepen.

Zoals u terecht opmerkt, gaat het probleem evenwel veel verder dan mijn bevoegdheden. Ik ben dan ook van plan te doen wat u hebt gesuggereerd, namelijk samen met de bevoegde staatssecretarissen voor Migratie en Gelijke Kansen een overleg over de problematiek op te starten met de gewest- en gemeenschapsministers die voor Onderwijs, Werk en Gelijke Kansen bevoegd zijn. Ik zal dat initiatief samen met de collega's op het juiste moment nemen. U zal er wellicht op aandringen om het zo snel mogelijk te nemen.

05.03 **Zuhal Demir** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dat is heel goed.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 **Vraag van mevrouw Els Van Hoof aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de loonkloof" (nr. 576)**

06 **Question de Mme Els Van Hoof au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "l'écart salarial" (n° 576)**

06.01 **Els Van Hoof** (CD&V): Mijnheer de minister, mijn vraag gaat over het loonkloofrapport 2014 van het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen. Dat rapport vestigt de aandacht op het feit dat in 2011 het gemiddeld uurloon van een vrouw 10 % lager lag dan dat van een man. Dat betekent een status quo tegenover het jaar voordien en het is uiteraard jammer dat daarin geen vooruitgang werd geboekt.

Ondertussen is er een wet in werking getreden ter bestrijding van de loonkloof tussen mannen en vrouwen. Die wet wil een aantal garanties inbouwen voor de aandacht die besteed moet worden aan een gelijke verloning van mannen en vrouwen. Uiteraard is het de bedoeling dat die garanties enige impact hebben. Zo worden er onderhandelingen verplicht op interprofessioneel niveau en er moet ook overleg georganiseerd worden in ondernemingen. Op sectorniveau moeten in de collectieve arbeidsovereenkomsten de functie- en classificatieschalen genderneutraal gemaakt worden. Dat betekent heel concreet dat een vrouw niet minder gewaardeerd mag worden omdat het werk door een vrouw uitgeoefend wordt. Zowel het beroep van poetsvrouw als van vrachtwagenchauffeur is zwaar. Poetswerk wordt meestal door vrouwen uitgevoerd en het beroep van vrachtwagenchauffeur meestal door mannen, maar de mannen krijgen een hogere verloning. Dat voorbeeld is volledig fictief, maar het geeft het belang aan van genderneutraliteit van in de functie- en classificatiesystemen.

In de wet zijn op sectorniveau termijnen vastgelegd om de collectieve arbeidsovereenkomsten te bezorgen aan de dienst analyse en evaluatie van de collectieve arbeidsovereenkomsten bij de FOD WASO. De indieningstermijn bedraagt achttien maanden voor de bestaande overeenkomsten en zeventien maanden voor de overeenkomsten die na de inwerkingtreding van de wet zijn binnengekomen.

Mijnheer de minister, hoeveel functiewaarderings- en classificatieschalen zijn er vandaag al binnengekomen bij de FOD WASO? Hoeveel adviezen werden er al gegeven en in welke richting gaan die? Dat vraag ik ook voor de documenten die later dan de vooropgestelde zeventien maanden binnengekomen zijn, in de veronderstelling dat die er zijn.

Werden de adviezen gegeven binnen de bepaalde termijn van zes maanden? Over hoeveel documenten

gaat het? In welke richting gaan die adviezen? Werd het werk secuur uitgevoerd of merkt men dat er geen vooruitgang wordt geboekt sinds de wetgeving van kracht is?

Een ander element in de wetgeving bepaalt dat in de sociale balans de loongegevens opgesplitst moeten worden tussen mannen en vrouwen, om op die manier ook een zicht te krijgen op de impact van de loonkloofwet. Door het feit dat het loonverschil zichtbaar wordt in de sociale balans, wordt men ook gesensibiliseerd om er iets aan te doen. Ook schrijft de wet bepaalde overlegprocedures voor.

In welke mate heeft men er zicht op dat wetten zoals de loonkloofwet die wij hier hebben goedgekeurd, enige impact hebben?

06.02 Minister **Kris Peeters**: Voor de functieclassificaties die reeds bestonden op de datum van de inwerkingtreding van de wet van 22 april 2012 ter bestrijding van de loonkloof tussen mannen en vrouwen, beschikt de FOD WASO over een termijn van achttien maanden om de controle uit te oefenen. Gezien de inwerkingtreding van de wet op 1 juli 2013 liep de bewuste termijn af op 31 december 2014. Het betreft een 140-tal dossiers. Een ruim aantal voldoet niet aan de vereiste genderneutraliteit van de functietitels.

De ingediende functieclassificaties op de griffie van de FOD WASO na 1 juli 2013 moesten ook voor 31 december 2014 worden gecontroleerd indien ze voor 31 november 2014 werden ingediend. Het betreft een tachtigtal dossiers.

De FOD WASO heeft gepleit voor een verlenging van de controletermijn met drie maanden. Ik zal eerstdaags een wetsontwerp aan de regering voorleggen om dat te verkrijgen.

Voor de ontwikkeling van een meetinstrument dat het genderneutraal karakter van een functieclassificatie kan vaststellen, heeft de FOD WASO een beroep gedaan op externe specialisten. Door de budgettaire blokkeringen van de werkmiddelen van de FOD heeft de controleprocedure een vertraging opgelopen. Om een kwaliteitsvolle controle te garanderen zal de regering een wetsontwerp indienen om de controletermijnen te verlengen tot 30 april 2015. Een controletermijn van zes maanden voor de functieclassificaties die worden ingediend na 30 november 2014, blijft onveranderd.

De termijn van zeventien maanden liep af op 31 november 2014. Het is bijgevolg onmogelijk om nu al op uw vraag te antwoorden.

De maatregelen ter bestrijding van de loonkloof tussen mannen en vrouwen waarin de wet van 22 april 2012 voorzag, brachten ook het thema naar het sociaal overleg op het niveau van de ondernemingen. U hebt er al naar verwezen. Enerzijds werd de sociale balans aangepast met verschillende rubrieken, die een opdeling maken volgens het geslacht van de werknemer. Anderzijds is er een analyseverslag van de bezoldigingsstructuur van de werknemers voor intern gebruik. De ondernemingsraad is belast met de ontvangst van het verslag, dat de werkgever elke twee jaar moet opmaken. Het doel bestaat erin na te gaan of op het niveau van de onderneming de verloningspolitiek genderneutraal is.

Ik kom dan bij een laatste element. De sociale balans en het analyseverslag van de bezoldigingsstructuur zijn bijgevolg interne bedrijfsdocumenten, die moeten toelaten het overleg over de loonkloofkwestie tussen werkgevers en werknemers op te starten.

Ik hoop dat u met die informatie een antwoord hebt gekregen op uw vraag.

06.03 **Els Van Hoof** (CD&V): (...) dat de adviezen negatief zijn. Dat is een bevestiging van wat er in het loonkloofrapport van het Instituut staat te lezen, namelijk dat er weinig vooruitgang wordt geboekt in de materie.

Volgens het rapport is waakzaamheid bij de evaluatie van de adviezen dan ook geboden. Men voldoet aan de wet, maar daarna moeten de sectoren ook worden ingelicht over wat er moet worden gedaan. Ik hoop dat die opvolging ook effectief gebeurt, want anders heeft de wetgeving geen zin.

Het comité heeft dan misschien wel voldaan aan zijn verplichtingen, maar zonder afdoend antwoord heeft de wet geen zin. Ik hoop dat er goede adviezen zullen komen van de FOD WASO, zodat een van de grootste onrechtvaardigheden, die door heel wat vrouwenbewegingen jaarlijks wordt aangekaart, ook uit de wereld kan worden geholpen. Gelijk loon voor gelijk werk mag dan zo evident lijken, maar het is nog altijd

onbestaande.

06.04 Minister **Kris Peeters**: Mijnheer de voorzitter, het is de bedoeling dat de adviezen goed zijn en dat er ook iets mee gebeurt. Ik heb gezegd dat van die 140 adviezen een ruim aantal niet voldeed, maar is zijn ook positieve gevallen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

07 **Vraag van mevrouw Evita Willaert aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het invoeren van een loopbaanrekening" (nr. 589)**

07 **Question de Mme Evita Willaert au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "l'instauration d'un compte-carrière" (n° 589)**

07.01 **Evita Willaert** (Ecolo-Groen): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in het regeerakkoord wordt gesproken over de invoering van een loopbaanrekening. Daarin wordt ze omschreven als een rekening die werknemers in staat moet stellen om tijd en/of een loon te accumuleren. Die tijd of dat loon kan vervolgens gebruikt worden om de loopbaan tijdelijk te onderbreken, om de overgang tussen twee banen te overbruggen, als een eventuele aanvulling bij hun werkloosheidsuitkering of om hun wettelijk pensioen aan te vullen. In deze spaarrekening kunnen tijdskredieten, loopbaanonderbrekingen en alle soortgelijke stelsels worden geïntegreerd.

Er is dus een duidelijke intentie, maar verder blijft het nog een bijzonder vaag concept dat nauwelijks aangeeft wat zo'n loopbaanrekening concreet zal inhouden. Ik had daarover dan ook drie vragen.

Ten eerste formuleert u de intentie om tijdskrediet op te nemen in dit systeem, maar ik ga er daarbij van uit dat u het met mij eens bent dat gemotiveerd tijdskrediet in dit geval een recht voor iedereen is en dat de loopbaanrekening het systeem niet zal vervangen. Met andere woorden, dat het recht op tijdskrediet niet afhankelijk zal worden gemaakt van al dan niet opgebouwde overuren of opgespaarde vakantiedagen. Het lijkt me immers niet wenselijk dat men eerst een paar jaar dubbel moet werken vooraleer men aan een kind kan beginnen en men het recht heeft om daarvoor tijdskrediet op te nemen. Of stel dat men de zorg voor een zieke op zich wilt nemen, maar men dat niet meer kan doen omdat men hiervoor nog niet genoeg overuren heeft opgebouwd. Dat is mijn eerste vraag.

Ten tweede, kunt u al wat meer zeggen over de concrete invulling van de loopbaanrekening? Welke richting gaat het uit?

Ten derde, we denken dat een loopbaanrekening afhankelijk van de invulling ervan, en dat is heel belangrijk, een interessant instrument zou kunnen zijn. Ik maak mij echter toch enigszins zorgen over een mogelijk genderspect, of toch iets waarvoor we heel attent zullen moeten zijn. Een verlofspaarregeling belooft wie veel overuren kan kloppen, maar niet wie veel zorg opneemt. Ik zou niet willen dat dit vooral een stelsel wordt voor mannen die zo hun vervroegd pensioen kunnen afkopen.

Uw collega Sleurs heeft me onlangs nog bevestigd dat de regering in elk aspect van het beleid rekening zal houden met gender. Hoe gaat u voorkomen dat daar een mogelijk onevenwicht ontstaat tussen mannen en vrouwen?

07.02 Minister **Kris Peeters**: Mijnheer de voorzitter, collega's, collega Willaert, u probeert mij op te jagen door mij te vragen waarom die loopbaanrekening nog niet is gerealiseerd. We hebben echter nog een paar jaar de tijd om heel het regeerakkoord uit te voeren.

Het is ook geen nieuw debat, maar deze regering heeft de ambitie om de loopbaanrekening in te voeren die de werknemers in staat stelt om tijd en/of loon te accumuleren. Het begrip loopbaanrekening is nog niet gedefinieerd. Er zijn wat dat betreft verschillende mogelijkheden.

De besprekingen hierover moeten nog worden aangevat. Het is dan ook nog te vroeg om daarover verklaringen af te leggen.

Er zal in dit dossier overleg worden gepleegd met de sociale partners. Zij hebben in het verleden reeds nagedacht over een systeem van individuele loopbaanrekening. Ik kan bijvoorbeeld verwijzen naar advies nr. 1862 van 16 juli 2013 van de Nationale Arbeidsraad en naar de hoorzitting die op 4 juni 2013 werd gehouden in de commissie voor de Sociale Zaken, over het concept loopbaanrekening en over de implicaties ervan voor de carrièreplanning, over de verschillende types van verlof en over het evenwicht tussen arbeid en privéleven.

Daarover is dus al heel wat materiaal voorhanden, maar het is goed dat u mij daarop nog even attendeert. Wij zullen de nodige aandacht schenken aan het genderspect. Het kan niet de bedoeling zijn dat vrouwen het slachtoffer zouden worden van dit nieuwe systeem.

07.03 Evita Willaert (Ecolo-Groen): Mijnheer de minister, ik was vooral nieuwsgierig, veeleer dan dat ik u daaromtrent wilde opjagen. Ik denk dat het belangrijk is om dat heel goed te doen en daarvoor de nodige tijd te nemen.

Ik wou alvast een aantal bezorgdheden van onze kant meegeven en ik ben blij dat wij dezelfde mening zijn toegedaan wat het genderspect betreft.

Bepaalde gevolgen van bepaalde keuzes kunnen echter in een klein hoekje schuilen. Ik zal dit thema blijven opvolgen.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

De **voorzitter**: Vraag nr. 590 van mevrouw Willaert wordt ingetrokken.

08 Samengevoegde vragen van

- mevrouw **Evita Willaert** aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het gemotiveerd tijdscrediet" (nr. 591)
- mevrouw **Nahima Lanjri** aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het tijdscrediet" (nr. 653)

08 Questions jointes de

- Mme **Evita Willaert** au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le crédit-temps motivé" (n° 591)
- Mme **Nahima Lanjri** au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le crédit-temps" (n° 653)

Vraag nr. 591 van mevrouw Willaert wordt ook ingetrokken.

08.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het regeerakkoord stelt dat gemotiveerd tijdscrediet, loopbaanonderbreking en thematische verloven volledig aan het laatst verdiende loon worden gelijkgesteld. De gelijkstelling voor niet-gemotiveerd tijdscrediet en loopbaanonderbreking wordt afgeschaft.

De gelijkstelling en het recht voor het gemotiveerd tijdscrediet wordt daarentegen uitgebreid met twaalf maanden als het opgenomen wordt om te zorgen voor zijn kind tot de leeftijd van acht jaar, om palliatieve zorgen toe te dienen of om een zwaar ziek of gehandicapt gezinslid bij te staan of te verzorgen.

Ik heb hierover enkele vragen voor u.

Het is een uitbreiding die iedereen kan genieten. Betekent dit dat mensen die in het verleden hun tijdscrediet hebben opgebruikt, zowel gemotiveerd als eventueel ongemotiveerd, sowieso recht hebben op dat extra jaar, voor zover zij aan de criteria voldoen, dus wanneer zij voor een van de motieven een jaar extra vragen?

Gelden de algemene bepalingen ook voor de loopbaanonderbreking in het algemeen bij ambtenaren en meer specifiek voor personen die werken in het onderwijs? Op dit moment hebben zij nog de mogelijkheid om voor hun 55^e verjaardag vijf jaar voltijds en daarnaast ook nog vijf jaar deeltijds loopbaanonderbreking te nemen.

Welke eventuele impact van de hervormingen uit het regeerakkoord is er voorts nog voor andere preferentiële stelsels in het tijdskrediet en de loopbaanonderbreking?

08.02 Minister **Kris Peeters**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik neem misschien even een kleine aanloop. De regering engageert zich ertoe om de bestaande thematische verlopen, het gemotiveerd tijdskrediet en loopbaanonderbreking te behouden. Het recht op gemotiveerd tijdskrediet en loopbaanonderbreking wordt uitgebreid met maximum twaalf maanden, zoals u zei, als het door de werknemer wordt opgenomen voor de zorg voor zijn kind tot de leeftijd van acht jaar, voor het verlenen van palliatieve verzorging of voor het verlenen van bijstand of verzorging van een zwaar ziek gezins- of familielid.

Bij voorgaande motieven wordt het recht op een onderbrekingsuitkering verhoogd van 36 maanden naar 48 maanden.

Voor het tijdskrediet of de loopbaanonderbreking met opleiding als motief blijft het huidige krediet van 36 maanden behouden. De bijkomende twaalf maanden kunnen dus niet worden opgenomen voor het motief opleiding. Personen die reeds meer dan 36, 46 of 48 maanden hebben opgenomen, hebben geen bijkomend recht op de twaalf maanden.

Voor de loopbaanonderbreking wordt gestreefd naar een harmonisering met het tijdskrediet.

In het ontwerp van koninklijk besluit dat binnenkort wordt voorgelegd aan het Comité A is voorzien in een recht op 36 tot 48 maanden voltijdse loopbaanonderbreking en in een recht op 36 tot 48 maanden deeltijdse loopbaanonderbreking en dit volgens dezelfde principes als voor het tijdskrediet.

Wat de Gewesten en de Gemeenschappen, en dus ook het onderwijs betreft, zijn zij zelf bevoegd voor de loopbaanonderbreking van hun personeel, maar zolang zij geen eigen stelsel hebben uitgewerkt, blijven zij het federale stelsel volgen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

09 Question de M. David Clarinval au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le congé parental pour les personnes prestant une activité indépendante à titre accessoire" (n° 611)

09 Vraag van de heer David Clarinval aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het ouderschapsverlof voor personen die een zelfstandige activiteit in bijberoep uitoefenen" (nr. 611)

09.01 **David Clarinval** (MR): Monsieur le ministre, l'arrêté royal du 29 octobre 1997 relatif à l'introduction d'un droit au congé parental dans le cadre de l'interruption de carrière a été modifié par six arrêtés royaux, le dernier datant du 31 mai 2012. Chaque travailleur a le droit de prendre un congé parental afin de prendre soin de son enfant de moins de douze ans. Il peut, pour ce faire, bénéficier d'une des différentes formes de congé parental - temps plein, mi-temps ou un cinquième temps - sur des périodes plus ou moins longues.

En principe, le travailleur, pendant le congé parental, bénéficie d'une allocation d'interruption à charge de l'Office national de l'Emploi. Par ailleurs, cet avantage ne peut pas être obtenu en cas d'exercice d'une activité salariée ou indépendante, dont le cumul est interdit avec les allocations d'interruption.

En octobre 2013, ma collègue Valérie Caverenne avait interpellé votre prédécesseur, Mme De Coninck, à ce sujet. Cette dernière avait indiqué qu'elle trouvait cette restriction pénalisante pour des personnes courageuses et volontaires qui, pour compléter leur travail salarié, se sont installées comme indépendant. Mme De Coninck avait alors indiqué dans sa réponse que ses services préparaient un projet d'arrêté royal prévoyant le cumul d'une activité indépendante à titre accessoire avec une allocation partielle dans le cadre du congé parental. Elle avait précisé que, dans ce projet d'arrêté royal, ce cumul avec une allocation partielle était prévu pour une durée de douze mois maximum, pour autant que l'activité d'indépendant ait été exercée pendant au moins douze mois avant l'interruption, condition visant à éviter les risques d'abus.

Monsieur le ministre, pouvez-vous m'indiquer si cet arrêté royal a été publié? Le cas échéant, pouvez-vous me dire s'il entre dans les intentions du gouvernement d'aller dans ce sens?

09.02 Kris Peeters, ministre: Monsieur Clarinval, j'ai de bonnes nouvelles. Mes services ont préparé un projet d'arrêté royal qui prévoit le cumul d'une activité indépendante à titre accessoire avec une allocation partielle dans le cadre du congé parental. Dans ce projet d'arrêté royal, ce cumul avec allocation partielle est prévu pour autant que l'activité indépendante ait été exercée pendant au moins 12 mois avant l'interruption.

Ce projet doit encore être soumis au Conseil des ministres. Nous espérons qu'il s'agira d'une simple formalité. Cette dernière condition vise à éviter les risques d'abus. Le congé parental vise à améliorer la relation temps de travail et temps libre. Dans cette optique, il importe que le congé parental soit utilisé pour la garde de l'enfant et non pour se lancer comme indépendant à titre accessoire ou pour élargir une telle activité qui a récemment débuté.

J'espère qu'il s'agit d'une bonne mesure et que nous pourrons la mettre en œuvre après son approbation en Conseil des ministres.

09.03 David Clarinval (MR): Monsieur le ministre, c'est effectivement une très bonne nouvelle. Il convient également de poser des balises pour éviter des abus éventuels. Vous pouvez compter sur le soutien du groupe MR en la matière.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Mevrouw Smaers is niet aanwezig om haar vraag nr. 669 te stellen. Ik kijk heel goed rond. Ze is niet aanwezig. Haar vraag wordt in een schriftelijke vraag omgezet.

Mijnheer de vice-eersteminister, het mandaat of de volmacht van de volmachtnemer stipuleert dat de vraag in een schriftelijke vraag wordt omgezet.

Nu staat op de agenda een interpellatie. Een interpellatie kan langer duren. Het betreft een interpellatie van de heer Gilkinet over de gevolgen voor het Tandemplan of le plan Tandem.

10 Interpellation de M. Georges Gilkinet au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Economie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur sur "les conséquences des restrictions d'accès au crédit-temps sur le plan Tandem" (n° 9)

10 Interpellatie van de heer Georges Gilkinet tot de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel over "de gevolgen voor het Tandemplan van de beperkingen inzake toegang tot tijdscrediet" (nr. 9)

10.01 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Monsieur le président, monsieur le ministre, j'ai choisi la voie d'une interpellation pour essayer de vous expliquer précisément la problématique si vous ne la connaissez pas. Il s'agit d'un dispositif *de facto* francophone mais qui pourrait exister en Flandre.

Pour des raisons budgétaires, le gouvernement a décidé de relever l'âge d'accès au crédit-temps de fin de carrière à 60 ans. C'est une décision qui risque d'avoir de très lourdes conséquences sur tous les travailleurs mais particulièrement – et c'est l'objet de mon interpellation – sur un dispositif d'aménagement de fin de carrière qui existe en Wallonie et en Fédération Wallonie-Bruxelles depuis 2003, qui fonctionne très bien et qui s'appelle le plan Tandem. Ce plan a fait l'objet d'une convention collective de la sous-commission paritaire des maisons d'éducation et d'hébergement de la Communauté française, de la Région wallonne et de la Communauté germanophone, ainsi que d'une convention collective relative à la création d'un fonds de sécurité d'existence nommé Fonds social Old Timer.

Des secteurs concernés par le plan Tandem sont plus précisément les services d'aide aux personnes handicapées relevant du secteur Accueil et hébergement de la Région wallonne, le secteur d'Aide à la jeunesse et les services d'aide spécialisée à la petite enfance et le centre d'accueil pour adultes en difficultés. Pour synthétiser, il s'agit de l'aide aux personnes, qui est une mission très importante mais qui a une charge psychologique et parfois physique lourde.

Le principe est que le travailleur âgé de plus de 50 ans, salarié depuis 20 ans au moins, au service de l'institution depuis 5 ans au moins et occupé dans un régime de trois-quarts temps depuis au moins 12 mois

au moment de la demande, peut passer à mi-temps et bénéficier jusqu'à la retraite de la moitié de son salaire, de l'allocation crédit-temps versée par l'ONEM dans le cadre du crédit-temps de fin de carrière, de l'allocation versée à partir du Fonds de sécurité d'existence sectoriel, tout en conservant une couverture sociale intégrale, notamment pour le calcul de sa pension. Dans le même temps – et c'est important en termes de création d'emplois, de lutte contre le chômage des jeunes –, un jeune travailleur est engagé au prorata du temps de travail réduit par le travailleur âgé et peut ainsi bénéficier d'une première expérience professionnelle et d'un écolage par le travailleur aîné.

Globalement, l'opération est neutre budgétairement grâce, d'une part, à l'écart salarial entre les salaires de début et de fin de carrière et, d'autre part, via l'économie réalisée en sécurité sociale par l'activation d'un demandeur d'emploi qui quitte son statut de demandeur d'emploi indemnisé.

Pour donner des chiffres précis, actuellement 3 444 personnes (la moitié de travailleurs de plus de 50 ans et la moitié de jeunes) bénéficient de cette mesure dans les secteurs concernés, qui peuvent objectivement être considérés comme des secteurs lourds en termes de charge psychologique ou physique ou en termes d'horaires atypiques (coupés ou de nuit). Cela explique que plus de 90 % des travailleurs aînés concernés entrent dans le système avant 60 ans, d'où le problème.

De facto, la décision du gouvernement fédéral risque de mettre à mal un système qui fonctionne et d'augmenter encore d'autres difficultés. Un problème en entraîne un autre: l'absentéisme, le nombre de travailleurs malades. Tel a été le constat lors du premier durcissement de l'accès aux crédits-temps ou d'accès à la pension. Il y a un déplacement du budget pension vers le budget maladie-invalidité. Qui plus est, il s'agit d'une possibilité d'insertion professionnelle des jeunes travailleurs qui serait supprimée.

Je suis certain que le gouvernement n'a pas mesuré l'effet de cette mesure sur le plan Tandem. C'est la raison pour laquelle je vous interpelle.

(...): (...)

10.02 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): On en a déjà débattu mais je ne suis toujours pas convaincu. Peut-être pourriez-vous nous réexpliquer ce qui justifie cette décision d'augmenter à nouveau l'âge d'accès au crédit-temps de fin de carrière

Toutes les conséquences de cette décision ont-elles été envisagées? Mon impression est que non.

Des concertations ont-elles eu lieu ou sont-elles programmées avec les entités fédérées concernant l'impact de cette décision sur les secteurs qui en dépendent, notamment les secteurs de l'aide aux personnes, quelle que soit la Communauté concernée, notamment pour le plan Tandem francophone?

Un régime d'exception est-il prévu pour les secteurs professionnels à charge lourde ou en cas d'embauche compensatoire, tel le mécanisme mis en place dans le cadre du plan Tandem? On présente souvent le crédit-temps comme étant un coût mais dès lors qu'il y a partage du temps de travail, c'est aussi une économie pour la sécurité sociale. Pourrait-on envisager ce type d'exceptions?

Plus globalement, c'est notre conviction, c'est aussi l'objet de la proposition de loi prioritaire que nous souhaiterions voir étudier par la commission Affaires sociales: plutôt que de restreindre l'accès au crédit-temps, ne serait-ce pas l'opportunité d'envisager la généralisation de ce plan Tandem à l'ensemble des secteurs économiques dans l'objectif d'améliorer la carrière et de favoriser l'insertion des travailleurs jeunes sur le marché de l'emploi?

Je vais vous céder la parole, mais c'est une interpellation et j'ai droit à un peu plus de temps. Je trouve qu'ici, l'intérêt est qu'il ne s'agit pas d'une idée théorique, d'un concept comme les écologistes sont capables d'en produire parfois. Parfois nous pouvons surprendre et innover sur le plan social, et nous en sommes fiers.

Le concept a été mis à l'épreuve. Il fonctionne. L'ensemble des intervenants dans le secteur de l'aide aux personnes francophone, que ce soient les pouvoirs organisateurs, les travailleurs représentés par les syndicats ou les personnes bénéficiaires, sont très satisfaits de ce système. Ils ont fortement réagi à l'idée qu'il ne pourrait plus fonctionner.

Je pense qu'il y a vraiment une opportunité à étudier, qui nous permettrait de sortir des logiques de sanction des travailleurs qui sont proposées par le gouvernement en différentes matières. Nous avons déjà détaillé cela dans le cadre de la discussion de votre note de politique générale. Je suis assez confiant, monsieur le ministre, en votre capacité d'écoute et d'ajustement suite à cette interpellation.

10.03 Kris Peeters, ministre: Monsieur le président, chers collègues, monsieur Gilkinet. Je sais que vous êtes un ardent défenseur du plan Tandem: vous avez déjà posé des questions à plusieurs reprises pour obtenir des informations le concernant.

Premièrement, je préciserai avant tout que le gouvernement précédent avait déjà modifié les conditions d'accès au crédit-temps de fin de carrière: l'âge d'accès à ce régime est passé de 50 à 55 ans et la durée de la carrière exigée est passée de 20 à 25 ans. Vous le savez. Ces modifications ont été prises par l'arrêté royal du 25 août 2012 et par la convention collective du travail n°103 du 27 juin 2012; elles sont entrées en vigueur le 1er septembre 2012.

La nouvelle augmentation de l'âge d'accès au crédit-temps de fin de carrière, décidée par l'accord de gouvernement, se justifie par la volonté globale de maintenir les travailleurs plus longtemps au travail.

Deuxièmement, des concertations portant sur un ensemble de sujets ont déjà eu lieu avec les entités fédérées.

Le plus important est que le plan Tandem a été conclu au sein de la sous-commission paritaire 399.02. Les mesures d'exception qu'il contient n'engagent donc que les partenaires sociaux qui en font partie. La poursuite de ce plan restera toujours envisageable en remplacement des crédits-temps à mi-temps pour les travailleurs de plus de 60 ans ou des réductions volontaires de temps de travail des travailleurs du secteur.

Pour certaines catégories, comme les travailleurs ayant une carrière de 35 ans ou un métier lourd, l'âge minimal pourra demeurer 55 ans, si les partenaires sociaux concluent un accord-cadre. Cette décision a été prise à la fin de l'année 2014.

Comme vous le soulignez, le plan Tandem n'existe actuellement qu'en Wallonie et en Communauté française. Il n'est absolument pas de ma compétence d'envisager la généralisation du plan Tandem à l'ensemble des secteurs économiques. Une telle décision relève de la compétence des ministres des entités fédérées.

Par le passé, j'ai déjà dit que je trouvais le plan Tandem très intéressant. Un élément important peut être le coût de cette mesure. La discussion avec les partenaires sociaux en sous-commission paritaire était pleine d'enseignements. J'espère que les éléments que j'ai apportés permettront de discuter avec les ministres des entités fédérées.

10.04 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, je suis déçu par votre réponse. J'ai eu la faiblesse de croire que vous auriez fait preuve de plus d'écoute, mais je reviendrai à la charge. Certes, vous avez eu une attitude ouverte. Néanmoins, vous refusez d'envisager certains éléments.

Tout d'abord, il s'agit de la question du coût. Votre cabinet devrait examiner le mode de fonctionnement de cette mesure en vigueur en Communauté française depuis 2003. En effet, elle n'est pas onéreuse dès lors que le barème diffère selon l'âge du travailleur, notamment quand elle permet d'activer un jeune qui, auparavant, percevait des allocations de chômage. Au bout du compte, ce système permet à plus de personnes de travailler. Certains travailleurs âgés qui, en d'autres circonstances, tomberaient malades ou prendraient une pension anticipée, restent de la sorte plus longtemps actifs – de surcroît, avec davantage de plaisir. Qui plus est, ils remplissent ainsi une fonction de tuteur et de guide vis-à-vis du travailleur jeune. Voilà le premier aspect du système que vous ne comprenez pas.

Ensuite, s'agissant d'étendre le dispositif à l'ensemble des secteurs économiques, je ne pense pas, dès lors que le crédit-temps relève de la sécurité sociale – tout comme les allocations de chômage –, et que le ministre des Pensions parle d'une retraite à mi-temps, que cette question ne soit pas du ressort du gouvernement fédéral et qu'elle incomberait par conséquent exclusivement aux entités régionales. D'où la proposition de loi que nous avons rédigée. Elle est évidemment novatrice, mais elle permet surtout d'ouvrir d'autres perspectives que les idées avancées par votre gouvernement. Cela correspond à un réel souci qui a été exprimé en particulier par le rapport de la Commission de réforme des pensions. Autrement dit, comment

faire en sorte que les personnes restent plus longtemps actives? Il faut les aider à adapter leur carrière à leurs aptitudes physiques.

Vous dites que la convention collective, dans le cadre de la sous-commission paritaire 399.02, peut continuer de fonctionner. La difficulté, d'une part, c'est que l'âge qui était de 55 ans – et avant de 50 ans – est maintenant de 60 ans et qu'il y a une difficulté: c'est que 90 % des travailleurs âgés demandent d'avoir accès au plan Tandem avant 60 ans; d'autre part, le fait de rabaisser la limite à 55 ans est dépendante d'un accord des partenaires sociaux sur la définition des métiers lourds. Or, cet accord, on le cherche depuis de très nombreuses années par le dialogue social. C'est une perspective qui est à la fois intéressante et difficile à voir aboutir. On aurait pu envisager, dans le cadre des exceptions déjà fixées par le gouvernement – et trop rares par rapport à cet âge de 60 ans pour l'accès au crédit temps de fin de carrière –, de reconnaître des secteurs de l'aide aux personnes comme permettant automatiquement d'avoir accès au système à 55 ans.

Vous dites qu'il y a eu des concertations avec les entités fédérées sur le sujet. Il faudra éventuellement interroger les ministres en charge de ces matières au niveau de la Région wallonne et de la Communauté française, ce que des collègues députés écolos pourront faire, mais peut-être représenteront-ils alors mal les intérêts de votre secteur.

Il y a une très grande inquiétude chez les travailleurs, aujourd'hui, quant à l'avenir du plan Tandem, raison pour laquelle j'ai décidé de vous interpellier pour essayer de vous sensibiliser à cette question. J'espère que le dialogue et la réflexion pourront se poursuivre. Je suis personnellement à votre disposition pour essayer d'encore mieux vous expliquer les choses, si je l'ai mal fait ici en séance.

Je dépose une motion de recommandation pour vous permettre de revenir sur ces décisions de restriction de l'accès au crédit-temps de fin de carrière et de trouver des solutions pour que ces secteurs puissent continuer d'envisager la carrière de façon moderne, voire qu'on élargisse ce système, comme c'est notre souhait, à l'ensemble des secteurs économiques.

10.05 Kris Peeters, ministre: Monsieur le président, il est possible que je sois mal informé. Mais, monsieur Gilkinet, en ce qui concerne le débat sur les coûts, nous pourrions discuter ultérieurement de la manière dont on doit calculer et évaluer le coût total de ce système.

J'ai dit que l'âge minimal pouvait demeurer à 55 ans si les partenaires sociaux concluent un accord-cadre.

Pour le reste, le débat n'est pas clôturé. Nous pouvons toujours discuter, nous informer, etc. Vous savez que je suis un homme ouvert et que mes intérêts sont divers, surtout pour le plan Tandem.

J'espère avoir donné des éléments qui sont aussi intéressants pour discuter ultérieurement et informer les ministres des entités fédérées et de poursuivre la discussion concernant les coûts, etc.

10.06 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, je vous remercie pour ce souci de poursuivre le dialogue. Pour ce qui concerne le calcul des coûts dans la proposition de loi que nous avons rédigée, nous avons fait notre propre estimation. Cela peut être une base de travail et de discussion. Je ne dis pas qu'elle est parfaite, mais nous aurons fait cet effort intellectuel d'essayer d'évaluer ce qui me permet d'affirmer, selon les hypothèses que nous posons, que le système n'est pas coûteux. Je vous invite à en prendre connaissance. Elle figure sur le site de la Chambre en tout cas telle qu'elle a été déposée sous la précédente législature. Nous devons la redéposer incessamment pour cette législature-ci.

Eu égard à la définition de métier lourd, le problème est qu'elle ne se fait pas de façon sectorielle, sinon au sein de la Commission paritaire 399.02, un accord interviendrait très rapidement à ce sujet. Le débat sur la définition de métier lourd est en cours depuis très longtemps au sein du Conseil National du Travail et n'a pu aboutir jusqu'ici.

J'espère qu'il pourra aboutir: l'impact sera très important en matière de pension. Nous avons déjà tenu ce débat avec M. Bacquelaine dans différents secteurs. Je respecte tout à fait le dialogue social, mais il ne suffit que le ministre dise que, si un accord-cadre intervient, on pourra avoir accès au système à partir de 55 ans; il faut avoir conscience qu'aboutir à cet accord est actuellement très difficile. Je le regrette.

J'espère que les partenaires sociaux pourront définir le métier lourd. Cela vaut autant pour les secteurs non

marchands concernés ici que pour les secteurs plus physiques, comme la construction ou les métiers exercés à l'extérieur. Mon souhait est d'aboutir à une définition, mais je constate qu'au cours des dernières années, ce ne fut pas le cas.

Je constate aussi que des principes d'exception sont possibles, indépendamment de la définition de ces métiers lourds, dans le cadre des modifications de la législation sur le crédit-temps de fin de carrière. Ce fut notamment réalisé pour l'accompagnement d'un membre de la famille en phase de maladie. Pourquoi ne serait-ce pas applicable à certains secteurs spécifiques d'initiative? Telle est ma suggestion.

10.07 Kris Peeters, ministre: Monsieur le président, peut-être y a-t-il un léger malentendu entre nous. Il ne s'agit pas d'une discussion concernant les métiers lourds, mais qu'il serait possible que le Conseil National du Travail (CNT) décide d'organiser un débat et de conclure un accord-cadre pour entériner la limite à 55 ans. J'espère que nous pourrions clarifier ce malentendu.

C'est simple: il convient d'organiser un débat et conclure un accord-cadre pour garder le niveau de 55 ans.

10.08 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): D'accord. J'espère que le CNT aboutira rapidement à un accord sur le sujet. Je ne peux décider à la place des partenaires sociaux: ce n'est pas la tradition dans ce pays.

En tant qu'observateur et parlementaire, je pose simplement le constat que, dans l'histoire sociale de la Belgique, il n'existe pas encore, à ma connaissance, d'accord sur la définition de métier lourd. Cette matière est particulièrement délicate et difficile. Si elle se débloque au niveau du dialogue social, je m'en réjouis; selon mes informations, ce n'est pas le cas.

Nous poursuivrons le débat.

Moties Motions

Le **président**: En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.
Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Une motion de recommandation a été déposée par M. Georges Gilkinet et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Georges Gilkinet
et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur,
demande au gouvernement

- de revenir sur ses décisions de restriction de l'accès au crédit-temps de fin de carrière;
- de se mettre en contact avec les interlocuteurs sociaux du secteur non marchand francophone partie prenante du plan Tandem afin d'étudier avec eux les conséquences des mesures fédérales en matière d'accès au crédit-temps et les possibilités d'adaptation de celles-ci;
- de prévoir un régime d'exception permettant l'accès anticipé au crédit-temps de fin de carrière pour ce qui concerne les fonctions et les métiers à charge physique ou psychologique lourde;
- d'étudier la possibilité d'élargissement du plan Tandem à l'ensemble des secteurs de l'économie, afin d'améliorer la carrière des aînés, de faciliter l'insertion professionnelle des jeunes travailleurs, de favoriser le transfert d'expérience entre travailleurs et de développer une dynamique de partage du temps de travail intergénérationnel.”

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Georges Gilkinet en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Georges Gilkinet
en het antwoord van de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel,
verzoekt de regering

- terug te komen op de beslissingen betreffende de beperkte toegang tot het eindeloopbaantijdscrediet;
- contact op te nemen met de sociale gesprekspartners van de Franstalige non-profitsector als stakeholder van het Tandemplan, teneinde samen de gevolgen van de federale maatregelen inzake de toegang tot het tijdscrediet en de mogelijke aanpassingen van die maatregelen te bestuderen;

- een uitzonderingsregeling uit te werken met betrekking tot de vervroegde toegang tot het eindeloopbaantijdscrediet voor lichamelijk of geestelijk belastende functies en beroepen;
- de mogelijkheid te bestuderen van een uitbreiding van het Tandemplan tot alle economische sectoren, teneinde de loopbaan van oudere werknemers beter te organiseren, de instroom van jonge werknemers op de arbeidsmarkt te vergemakkelijken, de overdracht van ervaring tussen werknemers te bevorderen en een betere verdeling van de arbeidstijd tussen de generaties te bewerkstelligen."

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Jan Spooren, David Clarinval, Stefaan Vercamer et Vincent Van Quickenborne.

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Jan Spooren, David Clarinval, Stefaan Vercamer en Vincent Van Quickenborne.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.
Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

11 Vraag van de heer Stefaan Vercamer aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de verplichte aanwerving van jongeren" (nr. 689)

11 Question de M. Stefaan Vercamer au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le recrutement obligatoire de jeunes" (n° 689)

11.01 Stefaan Vercamer (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de vice-eersteminister, mijn vraag gaat inderdaad over de aanwerving van jongeren. De problematiek van de jeugdwerkloosheid komt een paar keer voor in het regeerakkoord. We hebben het er al enkele keren over gehad. De inschakelingsuitkeringen zijn zopas aan bod gekomen.

Onlangs heeft de Nationale Arbeidsraad een rapport gepubliceerd over de evaluatie van de startbaanovereenkomsten. Dat was eigenlijk wel een ontgoochelend rapport, in die zin dat werkgevers die minstens vijftig werknemers in dienst hebben, ervoor moeten zorgen dat minstens 3 % van het voltijds equivalent personeelsbestand uit jongeren onder de 26 jaar bestaat. Voor diensten en instellingen die afhangen van de federale Staat is er ook zo'n verplichting van 3 %. Voor de rest van de overheidssector en social-profitsector is dat 1,5 %.

In de laatste tien jaar zien we in alle gewesten een dalende tendens van bedrijven en instellingen die aan die verplichtingen voldoen: 81,3 % van de privébedrijven voldeed in 2013 aan de verplichtingen. Dat is een achteruitgang met 9 % ten opzichte van 2004. Eén op vijf van de bedrijven voldoet daar niet aan.

De federale overheid, die een voorbeeldfunctie zou moeten vervullen, doet het nog veel slechter. Zij gaat van 87,8 % in 2004 naar 51,9 % in 2013. De helft van onze federale instellingen en diensten voldoet niet aan die verplichtingen.

Dat wordt in principe bestraft. Er is een compenserende vergoeding aan de RSZ-Globaal Beheer en het verlies van het recht op bijdrageverminderingen voor jonge werknemers voor het kwartaal waarin men niet aan die voorwaarde voldoet. Er waren in het verleden controles, maar zij waren nogal onregelmatig. Daarna heeft het thema een lagere prioriteit gekregen. Nu zouden er geen controles meer zijn naar aanleiding van de regionalisering van het doelgroepenbeleid.

Daarom zou ik toch een beter zicht op die problematiek willen krijgen.

Daarom vraag ik mij af hoeveel bedrijven en instellingen effectief zijn gesanctioneerd sinds 2004 naar aanleiding van het niet-behalen van die verplichting? Hoeveel bedraagt de compenserende vergoeding die hiervoor moest betaald worden en hoeveel bijdrageverminderingen liepen de bedrijven hierdoor mis?

Kunnen wij uit de beschikbare gegevens een aantal zaken detecteren? Zijn er elementen die ons toelaten te besluiten in welke bedrijven, sectoren of combinaties van sectoren en bedrijfsgroepen het risico het grootst is dat de doelstellingen niet zullen worden gehaald?

Wat gaan we doen met de startbaanovereenkomsten, die een belangrijk instrument zijn om de jongeren naar

werk te leiden? Als er geen controles en sancties meer zijn, dreigen zij gewoon een dode letter voor de toekomst te worden. Welke acties en overleg met de deelstaten zullen door u hieromtrent genomen worden?

11.02 Minister **Kris Peeters**: Collega Vercamer, ten eerste, het startbanenstelsel blijft voor alle duidelijkheid onder de zesde staatshervorming een federale materie. De staatshervorming heeft dus geen impact op deze maatregel op zich. De federale overheid en haar diensten behouden hun volle bevoegdheid erover.

Ten tweede, de inspectie Toezicht op de Sociale Wetten heeft tussen 2004 en 2013 267 dossiers onderzocht. In 66 gevallen werd een pro justitia opgesteld wegens niet-naleving. In 15 gevallen werd een waarschuwing gegeven, gevolgd door een rechtzetting en in 9 gevallen werd de situatie onmiddellijk vrijwillig geregulariseerd.

Vijftig bedrijven of instellingen kregen een effectieve straf in de vorm van een compenserende vergoeding, voor een totaal effectief te betalen bedrag van 107 235,57 euro. Naast deze effectieve straffen werd een aanzienlijk aantal straffen met uitstel uitgesproken. Het totaal van de tot nu toe opgelegde compenserende vergoedingen ligt dus heel wat hoger. Technisch gezien was het echter niet mogelijk dit totaalbedrag te berekenen binnen de tijdspanne waarin wij het antwoord moesten formuleren.

Daarnaast heeft de RSZ van 2004 tot 2012 voor zo'n 420 000 euro aan bijdrageverminderingen geannuleerd. De overeenstemmende bedragen werden alsnog gevorderd bij de betrokken werkgevers. Het ging gemiddeld om 86 werkgevers per jaar.

De controleprocedure voor de kwartalen van 2013 loopt nog. Gegevens over risicobedrijven, over de sectoren, de grote categorieën of de regio's waartoe zij behoren, zijn bij de bevoegde diensten spijtig genoeg niet voorhanden. De bestaande controleprocedures worden gewoon voortgezet. Extra inspanningen zijn niet gepland.

De flankerende financiële steunmaatregelen, waaronder de doelgroepenvermindering voor jonge werknemers en Activa Start werden geregionaliseerd, maar dat weet u. Als de Gewesten hierover overleg willen plegen met het oog op de bevordering van de jeugdtewerkstelling door een betere afstemming van de maatregelen op de diverse beleidsniveaus, zal ik daaraan vanzelfsprekend mijn volle medewerking verlenen. Ik kan u al die cijfers, ook uitgesplitst, bezorgen.

11.03 **Stefaan Vercamer** (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Op de 267 dossiers zijn er 66 pro justitia's opgemaakt. Dat wil dus zeggen dat een op vier niet in orde is.

U zegt dat wij de gewone controles zullen laten voortgaan. De vraag rijst of het toch niet de moeite loont om daarop meer in te zetten, aangezien de startbaanovereenkomsten net een opstapje voor jongeren zijn om een eerste werkervaring op te doen.

De federale overheid scoort het slechtst, met een op twee die daaraan niet voldoet. Mijn oproep is om een richtlijn uit te vaardigen om daarop meer toe te zien.

11.04 Minister **Kris Peeters**: Ik heb het begrepen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

12 **Vraag van de heer Stefaan Vercamer aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de werkloosheid" (nr. 708)**

12 **Question de M. Stefaan Vercamer au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le chômage" (n° 708)**

12.01 **Stefaan Vercamer** (CD&V): De vraag is een beetje gedateerd. Begin december 2014 was het een actuele vraag.

Mijnheer de minister, kunt u, gelet op de actualiteit, kort toelichten of er nog nieuws is over het overleg met de sociale partners over de maatregelen tegen de werkloosheid?

12.02 Minister **Kris Peeters**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Vercamer, er komen straks ook nog vragen over het sociaal overleg. Ik kan daarvan misschien nu al iets meegeven.

Op het einde van het jaar heeft de Groep van Tien een akkoord bereikt over de koninklijke besluiten waarover wij het al gehad hebben. De federale regering heeft dat akkoord gehonoreerd. Dat is een belangrijke stap, want die heeft ook budgettaire gevolgen.

Op 15 januari wordt de Groep van Tien uitgenodigd bij de federale regering. Wij zullen dan een aantal afspraken maken of kunnen maken. De jeugdwerkloosheid is natuurlijk een zorg, niet alleen op het federale niveau, maar ook op het regionale niveau, die zeer ter harte moet worden genomen. Er zijn ook nog andere dossiers, zoals de welvaartsenveloppe, het loonoverleg, de competitiviteit, de modernisering van de arbeidsmarkt, de pensioenen enzovoort. Er ligt dus heel wat op tafel, maar het is belangrijk om te kijken welke afspraken en reacties er zijn op 15 januari, tijdens de bijeenkomst met de Groep van Tien.

12.03 **Stefaan Vercamer** (CD&V): Ik dank u voor uw antwoord.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

13 **Question de M. David Clarinval au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "l'élargissement du salaire garanti à deux mois" (n° 724)**

13 **Vraag van de heer David Clarinval aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de uitbreiding van het gewaarborgd loon tot twee maanden" (nr. 724)**

13.01 **David Clarinval** (MR): Monsieur le ministre, l'accord de gouvernement prévoit qu'en cas de maladie d'un employé, le salaire soit désormais payé à 100 % par l'employeur et ce, durant les deux premiers mois de maladie.

Jusqu'à présent, quand un travailleur est malade, l'employeur ne prend en charge que le premier mois de maladie. Ensuite, la sécurité sociale prend le relais, assurant au travailleur 60 % de ses revenus réguliers.

Quant aux ouvriers, l'employeur paye 100 % du salaire la première semaine et 85,88 % la deuxième semaine.

Les deux semaines suivantes sont payées tant par l'employeur que par l'INAMI, qui dans ce cas, paie 60 % du salaire brut plafonné.

Dans l'accord de gouvernement, il est cependant prévu que les entrepreneurs prendront désormais en charge les deux mois de maladie à 100 %. Cette réforme traduirait l'idée que l'employeur serait plus responsabilisé dans la prévention contre l'absentéisme pour maladie. Il devrait donc faire en sorte que les travailleurs soient absents moins longtemps et éventuellement, leur proposer un travail adapté.

Cette vision des choses me semble méconnaître complètement la réalité telle que vécue au sein des entreprises.

Il est en réalité très difficile pour les employeurs de pouvoir lutter contre l'absentéisme au travail et contre l'abus de certificats médicaux, tant les moyens de contrôle sont faibles et peu efficaces.

En outre, l'accroissement du coût que cela va représenter pour les employeurs est une atteinte très importante à la compétitivité de nos entreprises, et risque de freiner les employeurs dans leur volonté de procéder à des recrutements à durée indéterminée.

Monsieur le ministre, les questions que je me pose quant au bien-fondé d'une telle mesure sont les suivantes.

Le risque n'est-il pas grand qu'à l'avenir, avec l'élargissement du salaire garanti à deux mois, les travailleurs ne soient pas simplement plus longtemps malades qu'avant? Car en effet, pourquoi un travailleur

reviendrait-il plus vite au boulot alors qu'il est quand même payé à 100 %?

Par ailleurs, la perte de compétitivité engendrée par cette nouvelle politique est évidente.

Dès lors, abandonnez-vous cette mauvaise idée, particulièrement destructrice en matière d'emploi? Comptez-vous revoir ce projet prochainement, étant entendu que l'année 2015 est reportée et permettrait éventuellement de trouver d'autres pistes d'économies que celle-là?

13.02 Kris Peeters, ministre: Monsieur le président, chers collègues, monsieur Clarinval, vous savez très bien que c'est un dossier très délicat. Nous avons eu l'occasion de discuter dans le passé, en 2014, de tous les éléments. Mais le plus important, et je peux être bref, est de dire très clairement que le gouvernement a décidé de ne pas exécuter la mesure en 2015 afin d'avoir le temps de réaliser toutes ces conditions et aussi d'organiser le dialogue social. C'est le plus important.

Tous les autres éléments sont délicats, c'est exact, mais nous devons trouver une solution en 2016. Nous avons bien noté 354 millions d'euros. Je suis convaincu que ce n'est pas du tout évident et que nous devons trouver une solution intelligente. Mais avec tous les partenaires, aussi ici, monsieur le président, je reste convaincu que nous trouverons une solution acceptable pour nous tous.

13.03 David Clarinval (MR): Je vous remercie pour votre réponse. Je sais en effet que c'est un sujet très délicat et j'espère que nous pourrions trouver une solution intelligente, comme vous dites, dans le cadre de la négociation avec les partenaires sociaux et que cette solution intelligente sera trouvée d'une autre manière qu'en portant atteinte à la compétitivité de nos entreprises par ce biais-là. Je vous remercie pour votre réponse.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

14 Question de M. David Clarinval au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le crédit-temps dans le cadre d'une carrière mixte " (n° 727)

14 Vraag van de heer David Clarinval aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het tijdskrediet in het kader van een gemengde loopbaan" (nr. 727)

14.01 David Clarinval (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, les systèmes de crédit-temps et d'interruption de carrière sont des dispositifs qui permettent aux travailleurs de réduire partiellement ou de suspendre totalement leur carrière pendant un certain temps. Le régime du crédit-temps concerne les travailleurs du secteur privé tandis que le système d'interruption de carrière est un dispositif similaire pour le secteur public.

J'aimerais aborder ici la question de la prise en compte des personnes ayant une carrière mixte, y compris dans le cadre d'un statut indépendant. Les deux structures récoltant les cotisations de sécurité sociale pour les salariés et pour les indépendants sont distinctes. Néanmoins, compte tenu du nombre croissant de personnes s'engageant dans une carrière mixte, il serait sans doute opportun d'envisager une plus grande coordination et une plus grande souplesse entre ces deux institutions.

Je prends un exemple bien précis: une dame de soixante ans, salariée depuis vingt-cinq ans a la possibilité de réduire son temps de travail à un 4/5ème temps. Par contre, sa collègue, qui cumule vingt-deux ans de carrière comme indépendante et quinze ans comme salariée dans la même firme ne le peut pas. Comment lui expliquer qu'à l'âge de soixante ans, ayant cotisé pendant trente-sept ans, elle ne pourra profiter de cet avantage car la législation ne le lui permet pas? Ne pourrait-on envisager des mesures spécifiques pour les carrières mixtes, dès lors qu'on peut prouver un certain nombre d'années pour lesquelles la personne ou son employeur a cotisé?

Ma collègue, Valérie Caverenne, avait interpellé votre prédécesseur, Mme De Coninck, en janvier 2014, concernant cette problématique. Mme De Coninck avait alors indiqué que la préoccupation principale était de créer un statut unique total car on constate que de plus en plus de personnes changent de statut ou d'emploi. Elle avait affirmé être convaincue qu'il fallait adapter les règles à l'accroissement du nombre de

carrières mixtes.

Comme votre prédécesseur l'a suggéré alors, je pense également qu'il faudrait - peut-être pas via un statut unique -, que tous les travailleurs aient des droits identiques, du moins quand ils entrent dans les mêmes conditions, qu'ils soient contractuels ou non. Je pense qu'il y a une réflexion à avoir, notamment sur les conditions d'octroi de ce congé de fin de carrière, au vu de l'évolution des carrières mixtes.

Monsieur le ministre, pouvez-vous m'indiquer si une modification est prévue à cet égard dans l'accord de gouvernement? Quel est votre avis sur ce dossier? Où en est la négociation sur ce sujet?

14.02 Kris Peeters, ministre: Monsieur Clarinval, je partage entièrement votre point de vue selon lequel une uniformisation des régimes de crédit-temps et d'interruption de carrière est nécessaire. Plusieurs démarches en ce sens ont déjà été accomplies par le gouvernement précédent et je compte bien poursuivre une adaptation nécessaire pour une harmonisation la plus complète des deux régimes.

Je présenterai prochainement au Conseil des ministres un premier volet d'adaptation des arrêtés royaux relatifs aux allocations de crédit-temps et à l'interruption de carrière. De plus, un inventaire sera dressé des différences encore existantes entre le régime du secteur privé et celui du secteur public qui servira de base à l'harmonisation de ces deux régimes à l'horizon 2020.

En effet, il faut savoir que des différences fondamentales existent encore eu égard aux conditions d'octroi et aux montants d'allocations notamment. C'est au ministre de la Fonction publique de prendre des initiatives pour ce qui concerne les adaptations du droit à l'interruption de carrière.

14.03 David Clarinval (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse et je vous encourage à aller dans ce sens.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

15 Samengevoegde vragen van

- de heer **Stefaan Vercamer** aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het rapport van de CRB" (nr. 903)

- de heer **Georges Gilkinet** aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "het vervolg na de nationale staking van 15 december" (nr. 918)

15 Questions jointes de

- M. **Stefaan Vercamer** au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "le rapport du CCE" (n° 903)

- M. **Georges Gilkinet** au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "les suites de la grève nationale de ce 15 décembre" (n° 918)

15.01 Stefaan Vercamer (CD&V): Mijnheer de voorzitter, deze vraag dateert van half december. Ik zal ze dan ook wat actualiseren. Op dat moment was het technisch rapport over de maximale beschikbare marges voor de loonkostenontwikkeling nog niet beschikbaar. Vandaag is dit wel het geval.

Mijnheer de minister, in de plenaire vergadering heeft u naar aanleiding van dit rapport aangegeven dat de procedure uit de wet van 1996 zal worden toegepast. Dat wil zeggen dat de sociale partners eerst tot een consensus kunnen komen over de eventuele loonmarge. Bij gebrek aan consensus doet de regering een compromisvoorstel. Als er geen akkoord tot stand komt tussen de regering en de sociale partners zal uiteindelijk de regering een beslissing nemen.

Ten eerste, het lijkt mij nuttig van de minister te vernemen wat zijn verwachtingen en conclusies zijn met betrekking tot de evolutie van de loonkloof tussen België en de ons omringende landen. Ten tweede, wat zijn de inschattingen van het toekomstig effect van de indexsprong op de evolutie in de loonkloof nu wij vandaag te weten zijn gekomen dat de indexsprong pas in 2016 aan de orde zal zijn? Tot slot, hoe zal u het sociaal overleg over de loonmarge bevorderen? Binnen welke termijn acht u een eventueel akkoord hierover mogelijk?

15.02 **Georges Gilkinet** (Ecolo-Groen): Monsieur le président, je vais aussi actualiser ma question qui date du 12 décembre, donc à la veille de la grève nationale du 15. Une grève nationale, ce n'est évidemment pas anodin. Il y en a eu une en janvier 2012 puisque, rappelons-le, les mesures du gouvernement Di Rupo n'étaient pas beaucoup plus sympathiques que celles que vous avez prises. Mais il faut relever le caractère exceptionnel de ce mouvement qui est la démonstration de l'inquiétude des citoyens de notre pays, par rapport aux mesures décidées par votre gouvernement et, de façon plus générale, de la détérioration du climat social dans notre pays. Nous demandons, depuis sa mise en place, que le gouvernement prenne en compte cette inquiétude et puisse apporter des réponses via une relance de la concertation sociale.

Entre-temps, différents éléments sont intervenus. Il y a eu un accord du Groupe des dix avant la trêve de Noël. Il était important, sur le principe, qu'il y ait un accord, mais il ne faut pas non plus le survaloriser par rapport à son contenu. J'ai entendu des messages un peu triomphants et de votre part, et de la part du premier ministre. Mais sur le contenu, il s'agissait d'accords techniques.

Réjouissons-nous que les partenaires sociaux soient encore capables de s'accorder sur quelque chose, mais soyons bien conscients que l'essentiel reste encore à faire. Notamment, une remise en cause de différentes mesures qui ont été prises ou annoncées par votre gouvernement, des mesures antérieures, qu'il s'agisse du saut d'index ou des mesures en matière d'allocation d'insertion dont on a déjà débattu.

Je voulais donc simplement connaître l'état de l'actualité qui vous concerne, relative au rapport du Conseil central de l'économie, aux nouvelles étapes de la concertation sociale et aux mesures positives – une fois n'est pas coutume – que le gouvernement pourrait mettre sur la table pour ranimer le dialogue social, plutôt que de souffler sur des braises qui sont toujours bel et bien ardentes.

15.03 **Minister Kris Peeters**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de Groep van Tien heeft op 17 december een akkoord bereikt over twee elementen.

Het eerste element zijn de KB's waarover wij het al verschillende keren hebben gehad, met betrekking tot SWT's, tijdskrediet enzovoort. Het tweede element is een akkoord over de losse eindjes bij de eerste fase van het eenheidsstatuut voor arbeiders en bedienden.

Vous avez raison, monsieur Gilkinet. Il ne s'agit pas d'un grand accord avec un contenu énorme. Mais le plus important – et c'est pour cela que j'ai été très positif – est que, pour la première fois, les membres du Groupe des dix ont réussi à conclure un accord entre eux. Nous espérons bien sûr qu'il ne s'agit pas du dernier. C'était une première dans le cadre d'une situation très délicate.

Er is een tweede element, namelijk dat de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven het technisch verslag naar de regering heeft verzonden.

Il s'agit d'un deuxième élément positif qu'au sein du Conseil Central de l'Économie, le débat concernant un rapport technique ait été clôturé.

Dit akkoord heeft ook de nodige ruchtbaarheid gekregen. Volgens het rapport bedroeg de loonkostenhandicap in 2014 2,9 %, inclusief de indexsprong, te rekenen vanaf 1 februari.

U kent ook allen de procedure die voorzien is in de wet van 1996. Die procedure bepaalt dat de Groep van Tien twee maanden de tijd krijgt om een akkoord te bereiken omtrent de loonnorm, in dit geval voor de periode 2015-2016.

De eerste minister en ikzelf hebben op 23 december een brief geschreven aan de sociale partners om de aanvang van die twee maanden aan te kondigen vanaf die datum. Op 23 februari is die voorziene termijn van twee maanden in principe dus om. Ten laatste eind februari zou de Groep van Tien mogelijk een akkoord kunnen bereiken omtrent de loonnorm voor de periode 2015-2016. U weet ook dat de wet bepaalt, wanneer de sociale partners daarin niet slagen, dat de regering binnen een maand een compromisvoorstel kan formuleren om er alsnog uit te geraken. Zover staan we nu dus in het concept van de concentrische cirkels. De eerste concentrische cirkel is afgesloten en de tweede begint nu met het loonoverleg, de welvaartsenveloppe en nog een aantal zaken. Daarnet heb ik al naar 15 januari verwezen, het moment waarop het contact tussen de Groep van Tien en de federale regering zal plaatsgrijpen om afspraken te maken.

Je suis convaincu que le dialogue social est très important. Nous en sommes tous convaincus. Mais le faire dans la pratique est une autre chose. Je reste positif concernant le fait qu'une solution ait été trouvée dans le cadre du premier cercle concentrique. Nous verrons avec les deuxième et troisième cercles. Il est vrai qu'il y a encore beaucoup de travail.

15.04 Stefaan Vercamer (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. We kunnen er alleen maar op letten dat wij er alles aan doen om het sociaal overleg te faciliteren, zodat de sociale partners inderdaad tot een akkoord komen. Sociale vrede is namelijk wel hoognodig in deze moeilijke tijden.

15.05 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, la paix sociale dépend non seulement du dialogue mais aussi des moyens qui sont mis sur la table. On sait que les bons accords sont obtenus quand il y a des marges et quand on respecte le principe d'accord interprofessionnel, plutôt que de renvoyer la négociation aux différents secteurs. Cela crée des inégalités entre les secteurs qui ont des moyens et d'autres qui en ont moins. Je pense notamment au secteur non marchand, qui n'a pas la même capacité de négociation. Or je n'entends pas dans votre discours que vous comptez mettre davantage de moyens que ce qui figure dans l'enveloppe bien-être prévue par la loi.

Nous aussi, nous tenons à la paix sociale. Mais nous savons que la condition de cette paix sociale est que le gouvernement y mette du sien, et davantage que ce qu'il a fait jusqu'ici. Nous verrons si cette théorie des cercles concentriques portera ses effets et si, après ce premier petit accord, un accord un peu plus grand sera possible et ensuite un moyen et enfin un grand accord. Je conserve des doutes, tout en étant quelqu'un de foncièrement optimiste.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

16 Samengevoegde vragen van

- de heer **Stefaan Vercamer** aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de wet-Major" (nr. 904)

- mevrouw **Zuhal Demir** aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de wet-Major" (nr. 954)

- mevrouw **Meryame Kitir** aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de toekomst van de regelgeving inzake de havenarbeid" (nr. 979)

16 Questions jointes de

- M. **Stefaan Vercamer** au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "la loi Major" (n° 904)

- Mme **Zuhal Demir** au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "la loi Major" (n° 954)

- Mme **Meryame Kitir** au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "l'avenir de la réglementation relative au travail portuaire" (n° 979)

16.01 Stefaan Vercamer (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de wet-Major van 1972 verplicht de werkgevers de havenarbeid in de havengebieden te doen verrichten door erkende havenarbeiders. In Spanje is er een soortgelijke wet, maar begin december veroordeelde het Europees Hof van Justitie Spanje daarvoor. De Spaanse wet op de havenarbeid, waarbij havenarbeiders uit de lokale *pool* gekozen moeten worden, is volgens het Europees Hof van Justitie immers in strijd met de Europese richtlijnen, en meer specifiek met de vrijheid van vestiging.

De Europese Commissie heeft ook een onderzoek geopend naar de wet-Major en liet in maart van vorig jaar al weten dat er mogelijk een probleem is met de vrijheid van vestiging.

Intussen pleit de CEO van het Havenbedrijf Gent, Daan Schalck, niet voor afschaffing maar voor een versoepeling van de wet-Major. Hij meent dat dit voor de binnenscheepvaart een stap vooruit zou zijn, omdat binnenvaartschepen dan soepeler en goedkoper gelost kunnen worden. Dit zou een nieuwe *boost* kunnen geven aan de binnenscheepvaart. Hij pleit er ook voor dat de distributiebedrijven uitgesloten zouden worden uit de havenarbeid, wat nieuwe distributieactiviteiten zou kunnen aantrekken.

Mijnheer de minister, ik acht het dus nuttig te vernemen hoe u de gevolgen van de uitspraak van het Europees Hof van Justitie voor de Belgische wet-Major inschat.

Wij hebben vernomen dat u hierover contact hebt gehad met de Europese Commissie. Is dat inderdaad zo? Wat is daar naar voren gekomen?

Welke verdere stappen zult u ondernemen in dit dossier? Wat is uw reactie op het voorstel van de CEO van het Havenbedrijf Gent?

16.02 **Zuhail Demir** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega Vercamer verwees al naar de uitspraak van het Europees Hof van Justitie over Spanje.

Onze wet dateert van 1972. Wij weten ook dat de havenarbeid toen op een heel andere manier werd georganiseerd. Wij zijn nu anno 2015. De heer Marc Van Peel heeft vandaag nogmaals gewezen op de sterke concurrentie vanuit Rotterdam en Vlissingen. De haven van Antwerpen — ik spreek dan als Antwerps Parlements lid — moet tegen die twee havens concurreren. Collega Van Peel verwijst terecht naar die bezorgdheid, want het feit dat 170 000 ton Chiquitabananen verhuizen van Antwerpen naar Vlissingen is volgens hem een gevolg van een gebrek aan flexibiliteit in de organisatie van de havenarbeid. Volgens mij heeft hij meer dan gelijk.

Het is niet de eerste keer dat bedrijven de haven van Antwerpen verlaten. De haven van Gent zal waarschijnlijk ook wel met concurrentie te maken hebben. Niemand pleit ook tegen de bescherming van havenarbeiders. Twee jaar geleden heb ik zelf tien dagen lang meegelopen met de havenarbeiders bij het laden en lossen. Het is logisch dat er een bescherming is van het beroep op het vlak van veiligheid en de beroepskwalificatie.

Zeker wat de logistieke activiteiten betreft, moeten wij echter nagaan hoe zij worden georganiseerd en hoe zij nog passen in het kader van de wet op de havenarbeid. De wet van 1972 vormt niet zozeer het grote probleem. Zij telt immers maar vijf artikelen. Het is vooral de codex die moet worden bekeken. De sociale partners hebben in dat kader immers allerlei beslissingen genomen en ondertussen is de codex al anderhalve meter lang.

Wij moeten dan ook nagaan hoe de havenarbeid op een flexibelere manier kan worden georganiseerd, zodat de haven wel degelijk concurrentieel blijft, zonder dat de veiligheid in het gedrang wordt gebracht. Aangezien ik het werk zelf mee heb gedaan, ben ik ervan overtuigd dat wij oog moeten hebben voor het veiligheidsaspect en de beroepskwalificatie. Het is immers niet zomaar "een beroep". Het staat ook in het regeerakkoord.

Men moet niet moderniseren om te moderniseren. Men moet nagaan hoe de havenarbeid anno 2014 kan worden georganiseerd met het oog, eerst en vooral, op tewerkstelling, op concurrentie met andere havens, op de veiligheid van de havenarbeiders en op het verzekeren van de beroepskwalificatie. Ik zie er geen contradictie in.

Ik wil u naar een stand van zaken vragen.

16.03 **Meryame Kitir** (sp.a): Mijnheer de minister, ook mijn vraag handelt over de veroordeling door het Europees Hof. Er is wat commotie ontstaan door de veroordeling door het Europees Hof van de Spaanse regeling voor de havenarbeid. Sommigen concludeerden eruit dat ook de Belgische regeling, beter gekend als de wet-Major, op relatief korte termijn hetzelfde lot zou beschoren zijn.

In haar ingebrekestelling van 28 maart 2014 was de Europese Commissie al van oordeel dat de huidige regeling van de havenarbeid in België op een aantal vlakken in strijd is met de vrijheid van vestiging, zoals wordt gewaarborgd door artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Indien ik juist ben ingelicht, mijnheer de minister, heeft de administratie al antwoorden geformuleerd op een aantal vragen waarbij voorafgaand ook al een aantal misverstanden en verkeerde interpretaties vanwege de Europese instanties werden uitgeklaard en weerlegd. De toenmalige minister van Werk had aan de voorzitter van het paritair comité gevraagd om een werkgroep op te richten met de betrokken sociale partners en de administratie om zo voor de resterende vragen en potentiële knelpunten mogelijke remediëringsopties te onderzoeken.

Ten gronde was het oordeel dat de Belgische regeling voor de havenarbeid geen ongerechtvaardigde beperking inhoudt op de vrijheid van vestiging. Op basis daarvan werden tijdens de periode van lopende zaken, via de permanente vertegenwoordiging, enkele potentiële remediëringsspistes afgetoetst, teneinde onze regeling nog meer conform de Europese regelgeving te maken, in de mate dat zij voor een aantal aspecten toch als niet volledig conform zou worden ervaren door de Europese Commissie.

Mijn vragen zijn dan ook de volgende, mijnheer de minister. Zijn er nog verdere contacten geweest of gepland met de diensten van de Europese Commissie om deze pistes verder te verfijnen of te verduidelijken? Is de werkgroep, onder leiding van de voorzitter van het paritair comité, al terug samengekomen om met de betrokken sociale partners een terugkoppeling van de reacties van de Europese instanties te onderzoeken? Zijn er bijkomende gesprekken met deze instanties geagendeerd? Kunt u ons meedelen over welke aspecten er eventueel nog een bijkomende verduidelijking vanwege de overheid wordt gevraagd?

Alvast bedankt voor uw antwoord!

16.04 Minister **Kris Peeters**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb, als ik mij niet vergis, eind vorig jaar daarover al een actuele vraag gekregen.

Wat is de stand van zaken? De administratie, de FOD WASO dus, en mijn kabinet hebben de Europese Commissie, meer bepaald het DG Employment en het DG MOVE, ontmoet op woensdag 17 december. Tijdens die ontmoeting heeft de Commissie het arrest toegelicht dat het Spaanse systeem van havenarbeid veroordeelt. De Commissie blijft bij haar standpunt, weergegeven in haar ingebrekestelling van 28 maart 2014, dat het Belgische systeem van de havenarbeid in strijd is met de vrijheid van vestiging. Dat oordeel betreft overigens niet louter de zogenaamde wet-Major, die alleen het kader schetst, maar het geheel van regelingen, die vaak ook in cao's vastliggen. Het is dus ruimer dan de wet-Major.

De vertegenwoordigers van de Commissie gaven ook indicatieve krijtlijnen mee over een Belgisch antwoord op de ingebrekestelling van maart 2004. Daarover – ik kom daar straks op terug – zal ik binnenkort het sociaal overleg organiseren, om van de sociale partners te horen hoe zij daarop reageren. Ik meen dat het goed en wijs is om eerst het sociaal overleg een kans te geven en daarna hier in de commissie natuurlijk tekst en uitleg daarover te geven.

De Europese Commissie heeft overigens oren naar onze vraag om het dossier te kunnen regelen in het sociaal overleg en wil het sociaal overleg de mogelijkheid geven om aangepaste oplossingen uit te werken. Dat is ook conform de kansen die Europa geeft aan het sectoraal sociaal overleg op Europees niveau. Op 12 december namen de Europese sociale partners van de havensector een verklaring aan die zeer duidelijk bepaalt dat in eerste instantie de sociale partners de kans moeten krijgen om het arbeidsorganisatiemodel van hun sector uit te werken. Uiteraard moeten zij daarbij de vigerende wetgeving respecteren, zowel de nationale als de Europese. Voor België blijft er ook de ingebrekestelling, die niet zonder afdoend antwoord kan blijven.

Onze doelstelling blijft de organisatie van de Belgische havenarbeid maximaal te vrijwaren, in samenwerking met de sectorale sociale partners en in constructief overleg met de Europese instellingen. Tegelijk is het ook onze bekommernis om de sociale vrede in de sector te bewaren. In de loop van de volgende dagen of weken zullen de sociale partners dus in detail geïnformeerd worden over het gesprek met de Commissie. Wij gaan ervan uit dat wij dan samen verder zullen bekijken hoe wij het dossier zullen aanpakken en hoe de sociale partners op een en ander reageren.

16.05 **Stefaan Vercamer** (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Dat wil zeggen – en dat is ook ons pleidooi – dat er toch wel iets zal moeten gebeuren en dat de sociale partners dus in de eerste plaats de kans krijgen om dit onder elkaar te regelen, zij het binnen de Europese en de Belgische wetgeving en binnen de sector. Wij hopen dat de sociale vrede bewaard kan blijven door die sociale partners ook hun verantwoordelijkheid te geven om daaromtrent tot aangepaste voorstellen te komen.

16.06 **Zuhal Demir** (N-VA): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord. Ik ben het er uiteraard met u over eens dat de sociale partners nog eens de kans moeten krijgen om een oplossing te bieden. Dit is ook een dossier dat niet van gisteren dateert. Ik weet dat minister Monica De Coninck destijds ook heel hard geprobeerd heeft om die sociale partners te doen bewegen en hen te doen inzien dat er iets

moet gebeuren. Ik begrijp het natuurlijk dat u hun nog eens de kans geeft. De oplossing moet van hen komen. Als die er niet komt en er is een ingebrekestelling, denk ik wel dat, als zij hun verantwoordelijkheid niet nemen, deze regering dat moet doen.

16.07 Meryame Kitir (sp.a): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij te vernemen dat u het sociaal overleg alle kansen wil geven. Ik denk immers dat het inderdaad een ingewikkelde materie is en dat de sociale partners de geschikte personen zijn om mee te zoeken naar een oplossing. Ik zal u hierover op een later tijdstip opnieuw ondervragen in de hoop dat u dan tot een oplossing bent gekomen.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

17 Questions jointes de

- **M. Georges Gilkinet au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "les conséquences pour les aidants proches des mesures de restriction d'accès au crédit-temps" (n° 1081)**

- **M. Georges Gilkinet à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur "les conséquences pour les aidants proches des mesures de restriction d'accès au crédit-temps" (n° 1082)**

17 Samengevoegde vragen van

- **de heer Georges Gilkinet aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de impact van de beperking van de toegang tot het tijdskrediet op mantelzorgers" (nr. 1081)**

- **de heer Georges Gilkinet aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over "de impact van de beperking van de toegang tot het tijdskrediet op mantelzorgers" (nr. 1082)**

17.01 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, en fin de législature passée, notre Parlement a adopté une loi importante, créant un statut spécifique pour les aidants proches, ces personnes qui décident de diminuer ou de sacrifier leur activité professionnelle afin de prendre en charge un membre de leur famille, malade ou handicapé.

L'initiative était plutôt positive. De véritables moyens allaient être octroyés à ces personnes.

Par contre - et ceci inquiète très fortement les organismes représentant ces aidants proches -, les mesures prévues dans votre note de politique générale risquent d'avoir un impact dramatique sur ces familles: les mesures prises en matière de fin de carrière, la limitation du crédit-temps sans motif, l'annulation de la dispense pour raisons sociales et familiales, la diminution de l'allocation de garantie de revenus, la condition du diplôme pour l'accès aux allocations d'insertion.

En effet, dès lors qu'elles ne prennent pas en compte les situations particulières, toutes ces mesures toucheront un grand nombre d'aidants proches qu'ils soient jeunes, adultes, de la génération 'sandwich', aidants proches de tous âges, et surtout les aidants proches femmes, majoritaires dans ce groupe social.

Tous ces dispositifs légaux étaient en effet utilisés par les aidants proches afin d'assumer au mieux leur fonction dans l'intérêt du parent ou du proche qu'ils accompagnent pendant des mois, des années en veillant à garder un minimum d'insertion sociale et professionnelle.

Au cours des dernières semaines, on a pu voir dans les médias quelques exemples frappants de familles, notamment une femme avec un enfant handicapé d'une vingtaine d'années, qui avait utilisé le mécanisme du crédit-temps pour continuer à s'occuper de son enfant tout en gardant une activité professionnelle restreinte et qui a dû y renoncer dans la perspective des nouvelles mesures.

Monsieur le ministre, pouvez-vous dès lors m'indiquer si vous disposez d'une évaluation ou d'une estimation du nombre d'aidants proches qui seront touchés par les mesures de restriction d'accès au crédit-temps et aux mesures d'aménagement de fin de carrière décidées par le gouvernement?

Dans quelle mesure les conséquences pour les aidants proches ont-elles été prises en compte par le gouvernement?

Êtes-vous en contact avec les associations représentatives des aidants proches à ce sujet? Elles existent

tant du côté francophone que du côté flamand. Les avez-vous rencontrées ou comptez-vous le faire? C'est peut-être la meilleure manière de vous créer une expertise sur la question dès lors qu'elles connaissent très bien le terrain.

Dans quelle mesure comptez-vous tenir compte du statut d'aidant proche tel que défini par la loi, pour introduire un régime d'exception pour les personnes concernées? Il serait bien que cette loi dont nous sommes également réjouis serve concrètement à octroyer des droits à ces personnes qui en ont bien besoin.

17.02 Kris Peeters, ministre: Monsieur Gilkinet, en ce qui concerne votre première question, le nombre d'aidants proches touchés par les mesures sur le crédit-temps ou le chômage n'est pas connu. Il n'existe pas de données administratives sur ce groupe.

En ce qui concerne votre deuxième question, nous avons tenu compte des aidants proches dans l'exécution des mesures budgétaires. Ainsi, le crédit-temps pour motif de soins a été prolongé de douze mois. La possibilité de maintenir l'âge minimal pour les crédits-temps fin de carrière à 55 ans pour les travailleurs victimes d'une restructuration ou les travailleurs qui exercent un métier lourd ou ont une carrière de 35 ans, à condition d'une CCT cadre est une autre mesure qui vise, entre autres, les aidants proches. Je vous signale que les congés thématiques, qui concernent très explicitement les aidants proches, ne sont pas touchés par des mesures d'économie.

En ce qui concerne votre troisième question, je n'ai pas encore rencontré les associations d'aidants proches, mais je suis évidemment prêt à les recevoir et à écouter leurs demandes.

En ce qui concerne votre dernière question, nous n'avons pas pris de mesures d'exception basées sur le statut légal des aidants proches.

17.03 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Je confirme mon diagnostic selon lequel la prise en compte de cette catégorie spécifique, maintenant reconnue par la loi, n'est pas suffisante à ce stade. La prolongation de douze mois de la possibilité de crédits-temps ne correspond pas à la situation d'une mère ou d'un père de famille avec enfant handicapé; sa situation, son état physique ou mental, son handicap perdure malheureusement bien au-delà de cette période de douze mois.

Vous avez reçu, fin décembre, une lettre ouverte de l'ASBL Aidants proches; j'en ai eu une copie. Comme vous êtes ouvert au dialogue, je vous invite à y répondre et à rencontrer les représentants de cette ASBL qui pourront vous expliquer concrètement les conséquences des mesures que vous avez prises pour ces familles qui sont obligées de recourir à l'ensemble des dispositifs légaux disponibles. Comme le nombre des dispositifs légaux disponibles a été fortement restreint pour des raisons budgétaires, et de façon linéaire, elles se trouvent aujourd'hui dans l'inquiétude et dans de très grandes difficultés.

Nous pensons intéressant d'utiliser la définition actuelle pour adapter les cadres légaux et permettre des régimes d'exception pour les personnes concernées.

Le fait qu'à ce stade, vous ne disposiez pas de statistiques sur le nombre d'aidants proches concernés par ces régimes d'adaptation de la carrière est symptomatique du fait qu'ils sont trop peu pris en compte dans le cadre des politiques de l'emploi. La législation est relativement récente; vous avez cinq ans devant vous pour faire évoluer le système.

Je vous encourage à commencer par une rencontre avec les concernés. C'est pourquoi je vais vous remettre copie de la lettre que j'ai reçue.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

18 Vraag van de heer Stefaan Vercamer aan de vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, over "de evolutie van de lastenverlaging voor de lage lonen" (nr. 1089)

18 Question de M. Stefaan Vercamer au vice-premier ministre et ministre de l'Emploi, de l'Économie et des Consommateurs, chargé du Commerce extérieur, sur "l'évolution de la réduction de charges pour

les bas salaires" (n° 1089)

18.01 Stefaan Vercamer (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in het regeerakkoord staat dat de budgetten voor de structurele vermindering van de lage lonen zullen worden behouden. De aanleiding van deze vraag was de bevraging van SD Worx bij de kmo's. Daaruit blijkt dat de kmo's een directe lastenverlaging verwachten.

Uit eerdere studies, zowel van de Nationale Bank, het Federaal Planbureau als van professoren van de UCL, blijkt dat een lastenverlaging effectief leidt tot meer tewerkstelling, vooral als ze wordt ingezet op lage lonen. In de vorige legislatuur hebben wij gegevens opgevraagd over de evolutie van de loonlastenverlaging op de lage lonen. In 2006 was dat nog 293 miljoen euro voor de lagelonencomponent en 322 miljoen euro voor de hogelonencomponent. Eind 2010 bleek dat de loonlastenverlaging voor de lagelonencomponent was gezakt naar 239 miljoen euro, of een vermindering van 20 %, en dat die voor de hogelonencomponent was gestegen tot 431 miljoen euro, of een stijging van 33 %. Dat was dus een verschuiving van 150 miljoen euro van de lagelonencomponent naar de hogelonencomponent, terwijl wij minstens hetzelfde niveau zouden moeten behouden, gelet op het feit dat een lastenverlaging op de lage lonen tot meer effectieve tewerkstelling leidt.

Kunt u mij een update geven van de evolutie van de effectieve bedragen van de loonlastenverlagingen voor de lage en de hoge lonen tussen 2006 en 2013, evenals de methodiek om tot die bedragen te komen?

Welke sectoren kregen de voorbije jaren de meeste lastenverlagingen op de lage lonen? Over welke bedragen gaat het? Wat is de evolutie in de tewerkstelling in die sectoren?

Hoe interpreteert u deze evolutie? Welke besluiten trekt u daaruit om het engagement in het regeerakkoord concreet te maken? Hoe zult u dat doen?

18.02 Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, het goede nieuws, heb ik begrepen, is dat vraag nr. 1090 over de maaltijdcheques een vraag is voor mijn collega, minister De Block.

De **voorzitter:** Is mevrouw De Block daarvoor bevoegd? Dat is dus geen vraag voor minister Peeters.

18.03 Minister Kris Peeters: Dat werd ons zo gemeld.

De **voorzitter:** Is dat goed of slecht nieuws?

18.04 Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, naar mijn mening is dat goed nieuws, omdat het dan de laatste vraag betreft.

De **voorzitter:** Vroeger was dat een vraag voor mevrouw De Coninck.

18.05 Minister Kris Peeters: Ik zal het nog eens bekijken, maar gezien het gevorderde uur is het goed zo.

Minder goed nieuws is dat ik een zeer uitgebreid antwoord klaar heb. Wij nemen elke vraag erg ter harte, zeker wanneer ze van de heer Stefaan Vercamer komt.

In het eerste kwartaal van 2006 genoten de werkgevers voor 575 000 werknemers van de lageloonvermindering. Het totale verminderingsbedrag bedroeg voor dat kwartaal 82 miljoen euro. Voor hetzelfde kwartaal in 2012 was het aantal werknemers met lageloonvermindering gedaald tot 348 000. Het totaalbedrag aan bijdrageverminderingen voor lage lonen was tot meer dan de helft gedaald ten opzichte van 2006, namelijk tot nog 40 miljoen euro.

Die sterke dalende trend is vooral het gevolg van het feit dat de loongrens die wordt gehanteerd om de lage lonen te definiëren, gedurende een zeer lange periode onveranderd is gebleven, namelijk 5 870,71 euro bruto per kwartaal, terwijl de werkelijke lonen jaarlijks stijgen.

Meer recent is er opnieuw een sterke daling van het aantal werknemers met een lageloonvermindering als gevolg van de gewijzigde regelgeving vanaf het tweede kwartaal van 2013.

De vorige regering besliste vanaf dan het basisforfait van de structurele lastenverlaging voor iedereen met

52,5 euro per kwartaal te verhogen. Voor de werknemers met een laag loon compenseerde zij die extra bijdragevermindering door een vermindering van de lagelonencomponent. De gehanteerde loongrens is sindsdien verlaagd tot 5 560,49 euro per kwartaal, wat tot gevolg had dat in het tweede kwartaal van 2013 slechts 222 000 werknemers van de lageloonvermindering genoten.

Het omgekeerde effect is zichtbaar bij de vermindering bij de hoge lonen. In het eerste kwartaal van 2006 kregen de werkgevers deze vermindering voor 185 000 werknemers. De totale vermindering bedroeg toen 79 miljoen euro. In het eerste kwartaal van 2012 was het aantal werknemers met hogeloonvermindering gestegen tot 282 000. De totale bijdragevermindering voor de hoge lonen was opgelopen tot 120 miljoen euro.

De verklaring is dezelfde als voor de lage lonen, maar het effect is omgekeerd. Het gedurende vele jaren blokkeren van de gehanteerde loongrens op 12 000 euro bruto per kwartaal leidde ertoe dat er steeds een nieuwe instroom in de hoge lonen was, omdat de werkelijke lonen natuurlijk wel stegen.

De verhouding tussen het budget voor bijdrageverminderingen voor de lage lonen, enerzijds, en dat voor de hoge lonen, anderzijds, is in de loop der jaren totaal gewijzigd. Dat hebt u dus terecht opgemerkt. Ondertussen worden de loongrenzen echter aangepast aan de indexevolutie, zodat dit in de toekomst niet herhaald zal worden.

Ik stel samen met u vast dat er een grote eensgezindheid is over de hoge loonlasten in dit land. De daling daarvan is, zoals u weet, een van de topprioriteiten van deze regering, die hiervoor verschillende technieken aanwendt. Zo zullen de indexsprong en de matige evolutie van de lonen conform de wet van 1996 ook een belangrijke bijdrage leveren.

Elke daling van de loonlasten zal uiteindelijk per saldo tot een hogere werkgelegenheid leiden. Wij weten dat zeker op kortere termijn een daling op de lasten op de lage lonen het grootste werkgelegenheidseffect heeft. Dat weet iedereen.

De lagelonencomponent die in de structurele lastenverlaging is ingebouwd, is daarom essentieel. De regering zal de versterking daarvan, die door de vorige regering werd afgesproken, daarom uitvoeren. Wat gepland was voor 2017 zal versneld worden uitgevoerd in 2016. Dat is belangrijk, want zoals ik al heb aangehaald, is het belang van de lagelonencomponent in belangrijke mate gedaald. Dit is vanzelfsprekend niet de juiste weg.

U weet ook dat de regering uiteindelijk tot een vermindering van het basistarief voor de socialezekerheidsbijdrage wil komen. Nu is het tarief hoog en krijgt iedereen een vermindering. Dat schept een verkeerd beeld over de werkelijke hoogte van onze loonlasten, wat onder andere een negatief effect heeft op potentiële buitenlandse investeerders. In dat basistarief zullen wij onder meer de bijkomende lastenverlaging en de bijkomende vermindering voor de hogere lonen integreren. Op die manier komen wij tot een coherent stelsel op federaal niveau, een verlaagd algemeen tarief, en daarbovenop enkel nog een vermindering voor de lagere lonen.

Ik wil er trouwens ook op wijzen dat het regeerakkoord expliciet stelt dat de tarieven die vandaag de facto minder dan 25 % bedragen behouden blijven en dat dit objectief wettelijk zal worden verankerd.

Op basis van de bij de RSZ beschikbare informatie kan ik jammer genoeg geen antwoord geven op uw vraag naar de sectoren die het meest gebruikmaken van de lagelonenvermindering. Er minder gebruik van maken kan trouwens zowel een indicator zijn van een dalende tewerkstelling als van stijgende lonen ten gevolge van betere prestaties. Men moet dus opletten als men daaruit conclusies wil trekken.

18.06 Stefaan Vercamer (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Uw antwoord verrast mij wel een beetje, in die zin dat de evolutie voor de lage lonen effectief serieus daalt en die voor de hoge lonen enorm stijgt. Eigenlijk doen wij dus de verkeerde beweging, als ik het zo mag zeggen. U zegt wel dat wij de loongrenzen zullen aanpassen, maar eigenlijk zouden wij een inhaalbeweging moeten maken. Dit moet niet alleen worden aangepast, er moet ook een inhaalbeweging komen, zodat de lage lonen veel meer van de lastenverlaging kunnen genieten dan de hoge lonen. Ik meen dat wij daar eens goed over moeten nadenken en dat er serieuze aanpassingen moeten komen. Dit is immers net het omgekeerde van wat iedereen ons aanbeveelt.

18.07 Minister **Kris Peeters**: Mijnheer Vercamer, er zal een inhaalbeweging gerealiseerd worden. Nu wij in de *driving seat* zitten kunnen wij dat goed verder uitwerken.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

De **voorzitter**: Vraag nr. 1090 van de heer Vercamer zal beantwoord worden door minister De Block.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.46 uur.
La réunion publique de commission est levée à 17.46 heures.